

# KURJER POWSZECHNY

WYCHODZI CODZIENNIE RANO

Redakcja i Administracja:  
 Kraków, Rynek S. I. p. tel. 120-70.  
 Lwów, Mochnackiego 1. 48  
 Telefony: 58-79, 7-40, 92-46, 46-34

Nadesłanych rękopisów nie zwraca się

P.K.O. 503.750

PRENUMERATA  
 z dostawą do domu (rozpoczęciem lub  
 postą) miesięcznie . . . . . 1 zł  
 bez dostawy tj. przy odbiorze w kas-  
 torach wydawn. miesięcznie . 3:50 zł

Rok VII.

Kraków-Lwów, czwartek 21 czerwca 1934

Nr. 167 ABC

## Złożenie do grobu zwłok śp. min. Pierackiego

NOWY SĄCZ, 19. 6. (PAT). Począwszy od Krakowa specjalny pociąg żałobny, wiozący zwłoki śp. ministra Pierackiego, witany był przez delegacje z pionierami pochodniami. W nocy wzdłuż całej trasy po obu stronach toru płonęły ogniska wzniecone przez miejscową ludność.

NOWY SĄCZ, 19. 6. (PAT). Po przebyciu 11-godzinnej prawie drogi z Warszawy, pociąg nadzwyczajny wiozący zwłoki śp. ministra Pierackiego, przybył o godz. 1-ej po północy do rodzinnego miasta Zmarłego. Na dworcu w Nowym Sączu na spotkanie wyszli przedstawiciele miejscowych władz państwowych, wojskowych, duchowieństwa i organiza-

cy społecznych.

Pociąg odstawiony został na boczny tor. Nad ranem zwłoki śp. ministra Pierackiego przeniesione zostały przy asyście wojska do kościoła parafialnego.

O godz. 9-tej odprawione zostało uroczyste nabożeństwo żałobne, które celebrował ks. biskup Gawlina. Na nabożeństwie obecna była najbliższa rodzina Zmarłego, przedstawiciel Pana Prezydenta Rzplitej i prezesa Rady Ministrów, ministrowie, marszałkowie sejmu i senatu i szereg dostojników państwowych. Po nabożeństwie ks. biskup Lisowski wygłosił podniosłe kazanie. Po mszy członkowie rządu i towarzysze broni wzięli trumnę na ramiona, wynieśli przed

kościół i ustawili ją na lawecie armatniej zaprzężonej w 4 kare konie. W chwili potem ruszył kondukt żałobny na cmentarz miejscowy. Wzdłuż drogi stały oddziały wojskowe, oraz rzeszę ludności w strojach ludowych.

Nad grobem wygłosili przemówienia wicemarszałek Car, wiceminister spraw wewnętrznych Korsak i płk. Erwin Więckowski.

Po odprawieniu modłów religijnych przez dwóch biskupów w asyście licznego duchowieństwa, punktualnie o godz. 12-tej w południe trumnę ze zwłokami gen. Bronisława Pierackiego złożono w grobowcu na wieczne odpoczywanie.

-0-

zdarzeniem w kampanji na rzecz zbilansowania niemiecko-polskiego, którego rysem najbardziej znamennym był układ, chroniący Polskę, przynajmniej na papierze, od ukrytych myśli rewizjonistycznych Rzeszy na dziesięć lat? I czyż nie okazało się, w ostatnich przejściach dyplomatycznych, że Polacy są równie chłodni jak Włosi wobec zabiegów p. Barthou w Genewie.

Wszystko to prawda, a są jeszcze i inne rzeczy prawdziwe. Naprzykład, całkowity brak zapału Polaków dla paktu wzajemnej pomocy z Sowietami, oraz pogląd marszałka Piłsudskiego, że prawdziwa mądrość polega na neutralizowaniu czynników rosyjskiego, zespalaniu prawdziwych obrońców ładu, nie rozbijaniu ich.

Prawdą jest również, iż niewiele jest Ignących ku sobie atomów między Polską a Małą Ententą.

Czegoż to innego dowodzi, jak tego tylko, że położenie międzynarodowe zawiera wiele pierwiastków powikłania wskutek współzawodnictwa i nieufności, istniejących nawet między narodami, które powinny być najściślej solidarne.

P. Saint-Brice należy od najogledniej piszących dziennikarzy francuskich.

### Zwłoki kobiety w walizce

LONDYN 19. 6. (PAT) W walizce od danej do przechowania na dworcu w Brighton, mniej więcej przed 10 dniami, — znaleziono poćwiartowane zwłoki kobiety. Brak jest głowy i nóg. Istnieje przypuszczenie, że na denatce dokonano mordu seksualnego.

### Katastrofalny wybuch zbiorników

NOWY JORK 19. 6. (PAT) W James town stan nowojorski, nastąpił wybuch trzech wielkich zbiorników, zawierających po 900 ha nafty każdy. Wskutek wybuchu 20 osób zostało zabitych, a 50 odniosło rany. Wybuch nastąpił prawdopodobnie od iskry elektrycznej.

### Splonął wielki tartak

BERLIN 19. 6. (PAT) W Lignicy splonął wielki tartak. Ogień zniszczył maszynę i dużo zapasy drewna. W czasie akcji ratunkowej trzy osoby odniosły rany, a 25 odniosło cięższe rany.

### Płoną lasy Harzu

BERLIN 19. 6. (PAT) Z Gór Harzu donoszą o olbrzymim pożarze lasów w okolicach Heimburga. Lasy płoną na przestrzeni 600 ha.

Brak wody utrudnia akcję gaszenia. Miejsce pożaru przedstawia straszliwy obraz zniszczenia. Przyczyna pożaru dotychczas nie wyjaśniona.

### Kto wygrał

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) W dzisiejszym ciągnięciu Państwowej Loterii Klasowej padły wygrane na następujące numery:

15.000 zł na nr. 66326,  
 5.000 zł na nr. 41001.  
 2.000 zł na nr. 59958.  
 1.000 zł na nr. 16934, 28634, 120524.  
 500 zł na nr. 59813 112717 120505 124618.  
 400 zł na nr. 3276 17869 22441 23468 25971 40394 71943 72684 116865 122654  
 15.000 zł na nr. 121442.  
 10.000 zł na nr. 163470.  
 2.000 zł na nr. 122792 154116.  
 1.000 zł na nr. 144737 129900 167607  
 500 zł na nr. 43926 92865 114779.  
 400 zł na nr. 68005 94380 104676 137535.

## Francja nie zmieni swego stanowiska

PARYŻ 19. 6. (PAT) Wystąpił kanclerz Hitlera von Ribbentrop przybył wczoraj na Qual d'Orsay. Rozmowa z premierem Doumergem odbyła się w cztery oczy. Według informacji z kół politycznych, premier Doumerge poruszył całokształt sytuacji obecnej w Niemczech.

Były również omawiane sprawy dotyczące stosunków francusko - niemieckich. Von Ribbentrop był upoważniony przez kanclerza Hitlera do traktowa-

nia jedynie problemu rozbrojenia. Von Ribbentrop podkreślił moralne znaczenie nie żądań niemieckich co do równouprawnienia w dziedzinie zbrojeń.

Przedstawiciel Hitlera otrzymał odpowiedź, że Francja nie może zmienić swego stanowiska, wyrażonego w nocie z 17 kwietnia br. oraz w deklaracjach przedstawiciela Francji w czasie ostatnich obrad konferencji rozbrojenia w Genewie.

-0-

## Wybór zaopatrzenia emerytalnego

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) W dzisiejszym „Dzienniku Ustaw” ogłoszone zostało zapowiadane już od dłuższego czasu rozporządzenie Prezydenta Rzplitej w sprawie wyboru zaopatrzenia emerytalnego przez tych funkcjonariuszy państwowych i zawodowych wojskowych, którzy w dniu 1 lipca br. pozostawali w służbie i posiadali w dniu 31 stycznia conajmniej 15 lat założeń do wyслуги emerytury.

Otrzymują oni prawo wyboru bądź to zaopatrzenia emerytalnego na pod-

stawie nowej ustawy uposażeniowej, bądź też takiego jakiego otrzymywaliby gdyby przeszli na emeryturę od 1 lutego br. To samo prawo posiadają wdowy i sieroty o ile ich mąż lub ojciec zmarł w czynnej służbie lub przed uprawomocnieniem się orzeczenia o przyznaniu i wymiarze emerytury. Prawo wyboru służy w ciągu dni 30 od doręczenia orzeczenia o wymiarze emerytury i dokonany wybór nie może być odwołany.

## Po odwiedzinach p. Goebbelsa

P. Saint-Brice, bardzo wybitny dziennikarz, sprawozdawca polityki zagranicznej w „Le Journal”, pisze 15 bjp.:

„Nie wpadliśmy w pułapkę, która Niemcy na nas nastawiają, robiąc dużo hałasu około podróży p. Goebbelsa do Polski, w tej właśnie chwili, gdy Hitler pada w ramiona p. Mussoliniego. Zbyt grubą jest zabieg, zamierzający do poróżnienia sojuszników i do siania nieporozumień między Niemcami a innymi państwami, celem osłabienia zespołu obrońców ładu.

Ciepłymi słowami nam, że intrygi tego rodzaju nie byłyby możliwe, gdyby im nie sprzyjała pomoc osamianiej pewnych biurokratów. Bo czyż p. Goebbels mógłby, przynosząc Unji Intelektualnej w darze swą wymowę adrejtową, przybyć do Warszawy i głosić tam, że Niemcy hitlerowskie, usposobione starowczo pokojowo, wyciągają rękę ku wszystkim narodom, oraz odbywać narady z płk. Beckiem, a nawet z marszałkiem Piłsudskim?

Czyż manifestacja ta nie jest nowem

### Sprawa Ciunkiewiczowej przed Sądem Najw.

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) Sprawa Marii Ciunkiewiczowej znajdzie się w niedługim czasie przed sądem Najwyższym; Ciunkiewiczowa wniosła o uwolnienie skargę kasacyjną przeciwko wyrokowi sądu apelacyjnego w Krakowie, zatwierdzającemu karę półtora roku więzienia za symulowanie kradzieży klejnotów.

### B. premier Prystor w Kownie

RYGA, 19. 6. (PAT). Z Kowna donoszą, iż wczoraj przybył tu b. premier Aleksander Prystor.

### Kto zostanie ministrem spraw wewnętrznych

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) Mimo dekretu Prezydenta Rzplitej mianującego p. Kozłowskiego ministrem spraw wewnętrznych w kolach sanacyjnych utrzymują, że jest to zarządzenie tylko przejściowe i że premier Kozłowski zatrzyma tę sprawę wewnętrzną tylko na czas potrzebny do przeprowadzenia wszystkich zarządzeń jakich wymaga obecna sytuacja. Następnie stanowisko ministra spraw wewnętrznych ma objąć kto inny. Jako poszczególnych następców wymieniają b. min. Miedzińskiego, min. opieki społecznej Paciorkowskiego oraz płk. Ryszanka który obecnie jest dowódcą pułku a w roku 1930 był zastępcą komendanta twierdzy brzeskiej.

## REWIZJE I ARESZTOWANIA NARODOWCÓW

W ciągu niedzieli i poniedziałku przeprowadzono w Krakowie szczegółowe rewizje w mieszkaniach członków Stronnictwa Narodowego, po których aresztowano kilkunastu działaczy narodowych.

Przyczyny aresztowania nieznaną. Równocześnie przeprowadzone zostały rewizje, po których również dokonano aresztowań, wśród działaczy naro-

dowych na terenie województwa krakowskiego, śląskiego i tarnopolskiego. Żądanych szczegółów ze względów cenzuralnych podać nie możemy.

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) Sanacyjny „Dobry Wieczór” zamieszcza następującą depezę z Łodzi:

W Pabjanicach policja dokonała szeregu aresztowań wśród członków Stronnictwa Narodowego, ogółem aresztowa-

no 10 przywódców Koła Młodych Stronnictwa Narodowego. Lokal Stronnictwa Narodowego oraz biura kolportażowe „Oredownika” zostały opieczętowane. Policja dokonała licznych rewizji u radnych z Listy Stronnictwa Narodowego. W Łasku aresztowano 5 członków Stronnictwa Narodowego i osadzono ich w areszcie prewencyjnym w Pabjanicach.

# ROZMYSLANIA

W burzliwych i strasznych żyjemy czasach. Ludzie, którzy pamiętają czasy inne, mówią otwarcie, że nie rozumieją obecnych wypadków, nastrojów, psychiki i że zazdroszą młodym, bo ci nie mają materiału do porównań, więc zapewne uważają, że widocznie już tak ma być na świecie, jak jest dzisiaj.

Co jednak mają robić ludzie, którzy odczuwają anormalność naszego życia i wskutek tego ustawicznie nad nią myślą? I nie tylko myślą. Przecież życie nowoczesne to olbrzymia maszyna o kółkach, zachodzących za siebie, o transmisiach, łączących jedną część z drugą. Nie można się odsunąć i przypatrywać z boku. Człowiek, któremu zdaje się, że zdołał się odizolować, spóźnia się pewnej chwili, że doznawał złudzenia, że pochwytyli go bezlitosne tryby...

A więc, co czynić? Jakiej trzymać się busoli?

Odpowiedź, jaką dać można na takie zapytanie, nie jednemu wyda się gorzką. Sądzi się jednak, że jest to odpowiedź jedyna.

Należy panować nad nerwami i mi-

mo wszelkich przykrych wrażeń, podnieć i przeżyć zachować spokój.

Dobrze powie ktoś z ironicznym uśmiechem, to stara jak świat etyka stoicka. Jakże jednak wcielić ją w życie? Przecież „nie było jeszcze filozofa, coby cierpliwie znosił ból zębów”. Przecież człowiek nie tylko myśli, ale i czuje...

Otóż chrześcijaństwo do sformułowanego już przez starożytnych ideału stoickiego dodało swój ideał sumienia i obowiązku, przez co praktycznie roz-

wiązało problem. Nauczyło nas, że świat nie jest chaosem i bezmyślną katornią, bo stanowi twórcę Wyższej woli, która wprawdzie zsyła cierpienia i doświadcza klęskami, ale niczego nie czyni bez celu. Wola ta jest równocześnie Najwyższą Sprawiedliwością. Życie człowieka za krótkie bywa często, by na podstawie własnego doświadczenia zdołał ocenić Jej działalność. Aby to choć częściowo osiągnąć, trzeba by o-garnąć okiem wieki i wieków dziesiąt-

ki. Ale już sama wiara w tę Najwyższą Wolę, Najwyższą Mądrość i Najwyższą Sprawiedliwość stanowi tarczę, która chroni przed najcięższymi z cierpień, — cierpieniami moralnymi.

Wierzyć jednak nie wystarczy. Trzeba wedle tej wiary kształtować życie, pełniąc obowiązki bez względu na doraźny skutek, na zawody i cierpienia, na pokusy i niebezpieczeństwa. Kto tą drogą kroczy i nigdy z niej nie zbacza, znajduje zapłatę we własnym czystym sumieniu, staje się wyższym nad ból, trwogę i troskę, a czasem bywa mu danym już w ciągu tej krótkiej chwili, jaka jest życie ludzkie, urzec przebiegsk celowości wyroków Bożych. Ks. E. Ż.

## Niepoczytalne rozbijanie polskiej adwokatury na Kresach

Od lat z górą dwudziestu działa w Polsce Związek Adwokatów Polskich, który włąwszy swój początek we Lwowie, objął niebawem siecią swoich Kół całą Polskę.

Siedzibą Zarządu głównego tegoż Związku był Lwów i trzeba przyznać, że mimo zaognionych stosunków polityczno-partyjnych w naszym społeczeń-

stwie, kierownictwo związku umiało zawsze utrzymać w tonie Związku wzorową i harmonijną współpracę. Cel bowiem, jaki przyświeca Związkowi, a to postawienie i utrzymanie polskiej adwokatury na wysokim piedestale szczytnie pojmowanych zadań tego stanu, był równie drogim wszystkim członkom bez różnicy przekonań politycznych. To też wszyscy jednoczyli się w tej pracy.

Atoli powstałe niedawno w Warszawie zrzeszenie adwokatów, nazywających się Kolem adwokatów Rzeczypospolitej Polskiej, czyli krótko „Karp” przybrawszy cele ściśle partyjne, rozpoczęło niebawem zupełnie niepoczytalną robotę rozbijania jedności w adwokaturze polskiej, której poza Poznaniem grozi wszędzie zalew Żydów względnie Rusinów i która tylko w zwartej solidarności może oprzeć się temu zalewowi.

Ostatnio wreszcie tenże „Karp” powziął uchwałę, że członkom jego zakazuje się bezwarunkowo należenia do innych zrzeszeń adwokackich, wymieniając między innymi także Związek Adwokatów Polskich.

Pominąwszy inne środowiska, ten objaw zacieklności partyjnej będzie zdolny na terenie lwowskim wywołać rozłam oraz zupełne osłabienie i tak już bardzo nielicznej tutejszej adwokatury polskiej.

Narazie liczy wprawdzie „Karp” we Lwowie tylko dwu członków, ale na jesień mają oni poleczone rozmnożenie „Karpia” we Lwowie.

Jak słyszymy, podobno dwaj ci członkowie, wręcz pod przymusem tylko wystąpili ze Związku Adwokatów Polskich, lecz należy się obawiać, że takiej samej presji ulegnie także pewna

ilość dalszych członków Związku i w ten sposób w miejsce dawnej harmonijnej współpracy dla dobra polskiej adwokatury, rozpocznie się tu na Kresach wzajemna walka dwu słabych zrzeszeń polskich adwokatów, co zredukuje znaczenie ich wobec innych narodowości do zera.

Ponieważ jeszcze czas na opamiętanie się, przeto niechaj ambicjonujący się rozbijacze polskiej adwokatury zrozumieją, że co innego jest siedzenie na dobrych synekurach w Warszawie, a co innego ciężka walka nad utrzymaniem polskiego stanu posiadania tutaj na Kresach.

Niechaj jeszcze wczas cofną owa napiętnowania godna uchwałę, gdyż przecie obok Związku Adwokatów Polskich, mającego apolityczne ogólnopolskie cele, może kto chce należeć do politycznego zrzeszenia, jakim jest „Karp”.

Należy zaś oczekiwać, że Ci z szanujących swą godność adwokatów Polaków, którzy z jakichkolwiek względów chcieliby we Lwowie przystąpić do „Karpia”, postawią za kategorię warunek możliwość pozostania nadal w Związku Adwokatów Polskich, aby w ten sposób utrzymać nadal jedność i siłę polskiej adwokatury na Kresach.

Niepoczytalność zaś omawianej uchwały „Karpia”, inspirowanej przez ekstremistycznych karierowiczów warszawskich, występuje tem jaskrawiej, skoro się uwzględni, że przeciw tej uchwałę wystąpili stanowczo, choć bezskutecznie tacy koryfeusze sanacyjni, jak adwokaci Car i Bogucki.

Pożałowania godna jest droga prowadząca po gruzach jedności polskiej adwokatury do tłustych synekur i pełnych kieszeni.

## Urywki z dnia

### Socjaliści o Żydach

(er.) Warszawski socjalistyczny „Robotnik” (z 18. 6. 34) wypowiada słowa prawdy pod adresem Żydów.

„Stanowisko całej niemal burżuazji żydowskiej w stosunku do panującego od osmiu lat „systemu” jest — wiadome. To już nie tylko neutralność czy zyczliwość, ale najgorętsza przyjaźń, manifestowana raz po raz wielce znaczącymi wystąpieniami, przypiętowanymi udziałem pp. Minbergów i Wiślickich w sejmowym zespole B. B. W. R., tudzież olśniewającym blaskiem orderów na piersiach pp. redaktorów różnych „Przeglądów”. Jedną z najbardziej szlachetnych cech burżuazji w ogóle, a burżuazji żydowskiej w szczególności, jest to, że łączy się ona zawsze z... silniejszym, choćby ta siła z wątpliwych pochodziła źródeł i ku wątpliwym zmierziała celom. Zgodnie ze swym interesem klasowym, ogromna większość burżuazji żydowskiej i sfery chasydzkiej stanęły oddawna i stają po dziś dzień u boku „sanacji moralnej”, jako najwierniejsze jej sojusznicy i najpewniejsze podpory. Nie cofając się daleko w lata przeszłe, wskażemy tu tylko na znany zresztą fakt, że w odbywających się obecnie wyborach samorządowych cała niemal burżuazja żydowska albo łączy się z „sanacją moralną” we wspólnych blokach, albo też, gdy lokalna włączyła tak każą, tworzy własne „prorzadowe” ugrupowania, ramię w ramię z „sanacją”, walcząc o mandaty i wspólnie z tą „sanacją” ponosząc odpowiedzialność za sposób ich uzyskiwanie.

Na to od osmiu lat trwającą współpracę żydowsko - „sanacyjną” na te świadczono sobie nawzajem serdeczności i uprzejmości, których koszty ponosi przeważnie proletarijät zarówno żydowski, jak polski, — ludzie patrzą może ze zdziwieniem, ale bez sympatii, i na tle właśnie tego powszechnego braku sympatii dla krótkowzrocznej polityki przedstawicieli burżuazji żydowskiej różnie dziś, jak na drożdżach, psychoza antysemitcka, przybierając coraz jaskrawsze i niebezpieczniejsze formy. Pp. Minbergowie i Wiślicki postawili grubą stawkę na kartę dyktatury. Konsekwencja tego... hazardu ponoszą dziś liczni ich współwyznawcy, zazwyczaj Bogu ducha winni i zdala stojący od wszelkich „kombinacji” politycznych.”

„Robotnik” wypowiada się w socjalistycznym żargonie, przetykając gesty swoje uwagi takimi określeniami jak: burżuazja, proletarijät etc. Nie zmienia to jednak faktu, że nawet socjaliści otwierają się oczy na postępowanie żydostwa w Polsce.

### Głębsze źródła fermentów

Sanacyjno - konserwatywny „Czas” w n-rze z 19 bm. roztrząsa przyczyny dzisiejszych fermentów w Polsce. Fer-

menty te, wedle „Czasu”, tkwią tylko w młodzieży, a wolne jest od nich starsze społeczeństwo.

Pierwsza przyczyna to wadliwe wychowanie młodzieży w szkołach i w organizacjach politycznych.

„Na tem tle występują pierwsze zadania do spełnienia. Trzeba wyrzucić wszelką politykę ze szkół średnich i wyższych, przywrócić autorytet profesorów skłonić ich do większej działalności wychowawczej i pedagogicznej, utrudnić tworzenie na terenie młodzieżowym ekspozytur politycznych. Trzeba młodzieży kazać się uczyć, nie politykować. Trzeba jej dawać zdrowy pokarm duchowy, a nie trucizny.”

Drugą przyczyną — mówi „Czas” — jest przetwarzanie się akademickich ruchów ideowych na ruchy masowe ogólnospołeczne.

Dlatego też, zdaniem „Czasu”.

„przedewszystkiem ulec muszą zupełnej likwidacji wszystkie młodzieżowe bojówki, które są źródłem awantur i demoralizacji. Podkreślamy — wszystkie bojówki, wszystkich organizacji młodzieżowych. Tęto wymaga spójność kraju i dobro samej młodzieży.”

Tu dwa zastrzeżenia: „Czas” chciałby zupełnie odciąć młodzież od społeczeństwa, a to byłoby wstrzymaniem biegu czasu... A co do bojówek to owszem, ale należy rozwiązać naprawę wszystkie bez różnicy wieku i przynależności partyjnej.

A wreszcie „Czas” konkluduje:

„jakie jest źródło podniecenia młodzieży? W pierwszym rzędzie fatalna sytuacja gospodarcza. Chłopcy kończą studia i latami nie robią, lub mają pracę, która absorbuje drobną część ich wolnego czasu. A perspektywy są złe. To jest powodem szalonej nerwowości całej naszej młodzieży (a wogóle inteligencji), to wywołuje ukryte wrzenie, stąd płynie tendencja ciągłego zwalczania czy to rządu, czy Żydów, czy kapitalizmu, to wywołuje radykalizm. Gdyby sytuacja gospodarcza była lepsza, gdyby widziano energiczniejszą walkę z kryzysem, gdyby aktywność rządu w tym kierunku była większa, to i sytuacja polityczna byłaby bardziej ustabilizowana, to nastroje byłyby lepsze. Jakżeż się często słyszy na ulicy zdanie: „niech rządzi kto chce, byleby było lepiej”.

To też rząd musi wyżyć maksimum energii w kierunku zwalczania kryzysu. Musi działać i szybko, i energicznie, i rozumnie. Nie może pozwolić kryzysowi ślimaczyć się, stawać się stanem chronicznym. Tęto wymaga nie tylko sytuacja gospodarcza, ale, w jeszcze większym stopniu, sytuacja społeczna i polityczna.”

Ale właśnie o to chodzi, że kryzysu nie można opanować półśrodkami etatystycznymi - biurokratycznymi. Źródła kryzysu są o wiele głębsze.

## Analogie „Słowa Wileńskiego”

(er.) Ze wszystkich głosów prasy o morderstwie ś. p. ministra Bronisława Pierackiego najbardziej wyróżnia się artykuł p. Ksawerego Pruszyńskiego w sanacyjno monarchistycznym „Słowie Wileńskim” (Nr. 161). W celu dokładniejszego poinformowania naszych czytelników cytujemy znaczną część tego artykułu.

„Minister Pieracki był ministrem wyrażnie „pohartlowkiej” ery. Linja ta była linja wybitnie antykomunistyczna; już sam „Robotnik” nie szczędził mu pod tym względem wyrzutów. Linja ta była wreszcie — antykrakuska. Była nią bardzo długo, była nią konsekwentnie. Minister nie szalał w niedotrzymywaniem obietnicami minister nie podzielał sentymentalnych marzonek, sztych w jego obozie, a zawsze bojących się dalekich dróg konsekwencji.

„Dziwnym trafem ostatniem wydarzeniem z pracy Zmarłego jest niedawny Jego pobyt we Lwowie i rozmowy prowadzone z Ukraińcami, jakie się tam odbyły. Pamiętam, rozmowy te były przyjęte i zrozumiane, jako zapowiedź zmiany kursu, jako dowód, że znajomość resortu, która kiedyś narzuciła ministrowi pewien konsekwentny kurs polityczny narzuca mu obecnie — czy umożliwie drugi. Nie możemy nie powiedzieć o tym kursie, kułę przerwanym na wstępie. Możemy stwierdzić o nim tylko to, że nie był on napewno przyjęty bez przyczyna, a raz przyjęty byłby, jak poprzednio, jak wszystko w tym człowie-

ku, konsekwentny.

Kto zabił, dla czego zabił?

Są zamachy, dokonywane w momencie jakiegoś wielkiego podrażnienia, są zamachy, o których wiemy bez komentarzy, że były one odpowiedzią na taki lub inny fakt, zarządzenie. Zamach na Prezydenta Narutowicza, Są też zamachy nie spodziane, gromy z jasnego nieba, gdzie myśl się wyjęła: „kto? za co?” i gmatwa się w niejasnych hipotezach. — ZAMACH NA TADEUSZA HOŁÓWKĘ.

ZAMACH W CZORAJSZY NIE PRZY. POMINA ZAMACHU NA NARUTOWICZA, PRZYPOMINA ZAMACH NA HOŁÓWKĘ.

Po drugie proszę przeczytać szereg tego zamachu. Ten młody człowiek, doskonale ubrany, o tak wypróbowanym strzale z tyłu, odchodzący spokojnie, wreszcie znikający w tajemniczy sposób, — to wszystko odsuwa hipotezę zamachu dyktanta. To była robota fachowa, dokonana na zimno, z planem, z celem. Z szaloną pewnością siebie. Mało znamy przykładów tak metodycznia dokonanych zamachów. Ci ludzie nie mieli przeciw sobie grupy kłobiet, czy icharów, ale sterych legionowych bojowców, którzy momentalnie zrobili pościg. A jednak ci ludzie nie zawahali się z tymi bojowcami zmierzyć siłą. To morderstwo było śmiało i precyzyjne, jak zniknięcie Kutiepowe — Ale... ech, co tu wiele pisać, Polska poniosła ciężką, bardzo ciężką stratę.”

# Zebranie Rady Okręgowej Stronnictwa Narodowego w Krakowie

Kraków, 19 czerwca.

17 bm. przedpołudniem w sali im. Romana Dmowskiego w Szarej kamienicy odbyło się zebranie Rady Okręgowej Stronnictwa Narodowego. W zebraniu wzięli udział posłowie St. Rymar, Karol Wierczak, inż. Tadeusz Lech i delegaci Kół Stronnictwa Narodowego z całego Województwa krakowskiego.

Przewodniczący Rady Okręgowej poseł Rymar w zagajeniu omówił ostatnie zdarzenia w Stronnictwie Narodowym i przedstawił porządek dzienny obrad.

Sprawozdanie z pracy organizacyjnej złożył p. Franciszek Jelonkiewicz, referent organizacyjny Stronnictwa Narodowego w woj. karkowskim. Ze sprawozdania wynika, że praca organizacyjna posuwa się stale naprzód, szeregi Stronnictwa wzrastają, a organizacja wykazuje jednolitość i wartość. Referent zwrócił uwagę na konieczność pracy planowej w kołach lokalnych na terenie województwa i przedstawił szczegółowy plan działania. W poszczególnych kołach założone będą czytelnie pism narodowych i biblioteczki, zawierające dzieła pisarzy narodowych.

Referat polityczny wygłosił poseł Wierczak, genralny sekretarz S. N. —

## Protest amerykański

WASZYNGTON, 18. 6. (PAT). Rząd amerykański polecił swemu ambasadorowi w Berlinie złożyć u rządu Rzeszy protest przeciwko zawieszeniu przez Niemcy obsługi długów zagranicznych.

## Piraci chińscy grasują

LONDYN, 18. 6. (PAT). Piraci chińscy dokonali znowu niezwykłego sukcesu napadu na statek „Szun Tien” w pobliżu ujścia Rzeki Żółtej. Piraci porwali szereg pasażerów, m. in. obywatela brytyjskiego Nicholla i 2 oficerów marynarki brytyjskiej, odbywających podróż tym statkiem, a także 2 oficerów załogi okrętu. Bandyci uprowadzili również szereg pasażerów chińskich.

## 160 km. na godzinę

BERLIN 18. 6. (PAT). Na odcinku Berlin — Kolonia odbyła się próba skrócenia czasu podróży. Torpeda tzw. latający Hamburgczyk przebyła odległość 575 km. w czasie 4 godz. 50 min., osiągając na pewnym odcinku maksymalną szybkość 160 km na godzinę.

## Odroczenie wyścigów

LWÓW 18. 6. (PAT). W związku z żałobą po śp. ministrze Br. Pierackim, wyścigi konne we Lwowie we wtorek 19 bm. nie odbędą się, natomiast wtorkowe wyścigi będą rozegrane w najbliższy czwartek, a czwartkowe w najbliższą sobotę.

## Nowe polskie okręty wojenne

(g) Jak się dowiadujemy, flota Marynarki Wojennej powiększy się w najbliższym czasie o 13 nowych okrętów.

Obecnie znajdują się w budowie 4 małe trawlerzy (poławiacze min), oraz 1 minowiec o wyporności około 2,000 tonn do stawiania min zagrodowych. Jeden trawler budowany jest w warsztatach Marynarki Wojennej w Gdyni, 1 w stoczni gdyńskiej, oraz 2 w warsztatach w Modlinie; minowiec budowany jest we Francji.

Ponadto rozpoczęta zostanie w najbliższym czasie budowa dwóch kontrtorpedowców, oraz przypuszczalnie 6 nowych łodzi podwodnych, z których 3 wykonane zostaną być może w kraju.

## Włamanie w banku „Wira”

PRZEMYŚL, 18. 6. (PAT). Nocy ubiegłej nieznanymi sprawcami włamali się do biur ukraińskiego banku „Wira” i po rozbiciu kasy ogniotrwałej skradli 10.200 zł. i 7 dolarów. Policja noszukuje sprawców.

„Naród polski — mówił poseł Wierczak musi się odrodzić. Kryzysu gospodarczego, ani politycznego się nie złamie, jeżeli nie zniszczy się kryzysu moralnego”. — Odrodzenie musi wyjść od Stronnictwa Narodowego. Społeczeństwo polskie już to zrozumiało i poparło Obóz Narodowy w wyborach samorządowych. Głosowano manifestacyjnie nawet na unieważnione listy narodowe. Do zwycięstwa Stronnictwa Narodowego przyczyniły się głównie masy robotnicze. Także w warstwie ludowej zaznaczył się zwrot ku Obozowi Narodowemu. Mówca przedstawił stosunek Stronnictwa do Kościoła i religii, do sanacji, główne wskazania programowe, których każdy członek Stronnictwa musi się trzymać i wreszcie zasady organizacyjne.

Następnie zabrał głos prezes krakowskiego Koła S. N. p. Wincenty Sikora,

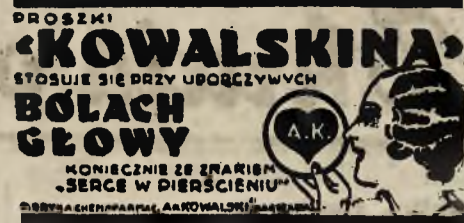
który zawiadomił zebranych o ostatnich aresztowaniach narodowców i o protestach, wniesionym przez Stronnictwo przeciw aresztowaniom.

W dyskusji zabierali głos dr. Mech z Nowego Targu, dr. Klimecki z Brzeska, dr. Oteński z Gorlic, Gawin, rolnik z Rybnej i inni. W dyskusji wyrażono konieczność jedności organizacyjnej i słowa potępienia dla tych, którzy Obóz Narodowy zdradzili.

Uchwalono następujące rezolucje:

„Rada Okręgowa Stronnictwa Narodowego przyjęła wiadomość o zwycięstwie w Łodzi z najwyższą radością. Wybrany radnym zasłała pozdrowienia, a wyborcom narodowej Łodzi wdzięczna jest za wskazanie drogi do zwycięstwa”.

Drugi punkt deklaracji stwierdza na pierwszym miejscu, że Stronnictwo Na-



rodowe jest organizacją legalną, mającą wyraźny program i jasne metody działania, oraz że naczelnym jego zadaniem jest dobro Narodu i Państwa Polskiego, któremu wszyscy członkowie Stronnictwa służą z prawdziwym bohaterstwem i ofiarnością poczem omawia pewne ostatnie wypadki.

Rada Okręgowa wzywa wszystkich członków Stronnictwa Narodowego do prenumerowania „Kurjera Powszechnego”.

Wkońcu uzupełniono Zarząd Okręgowy wybierając wiceprezesem mec. dra Adama Pozowskiego, członkami Zarządu dr. Stefana Klimeckiego i dra Stefana Surzyckiego (jun.).

## Sudoryn „Ap. Kowalaki” 1000 Pot i Woń

### P. premier o „miejscach odosobnienia”

WARSZAWA 18. 6. (PAT) Przedstawiciel agencji „Iskra” był przyjęty dziś popołudniu przez p. premiera Kozłowskiego, który mu udzielił kilka uwag z okazji ogłoszenia rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie osób, zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.

Między innymi p. premier powiedział:

„Miejsca odosobnienia — nie trzeba tego chyba ukrywać — będą miały regulamin b. ciężki i surowy i nie będą niczym innym, jak tylko narzędziem su-

rowej i karzącej ręki państwa. Znajdą się w nich te wszystkie jednostki, których zachowanie się zagraża bezpieczeństwu publicznemu, bez względu na ich przynależność partyjną, wyznaniową lub narodowościową i bez względu na to, jak wysokie byłoby ich stanowisko. Jednostki, których nie poprawi iednorazowy trzymiesięczny okres odosobnienia, będą mogły, rzecz zrozumiela, być przytrzymane przez dłuższy okres czasu lub będą umieszczone tam powtórnie”.

### Żałobna droga ś. p. min. Pierackiego

PIOTRKÓW, 18. 6. (PAT) Na trasie którą przejeżdża pociąg wiozący zwłoki ś. p. min. Pierackiego, począwszy od Warszawy, na wszystkich domach powiewają flagi okryte krepa, opuszczone do połowy masztu.

Ludność wylega na drogi przy torze, w skupieniu i ciszy oddając hołd prochom ministra Rzplitej. W niektórych wsiach dzieci szkolne obrzucały wagon żałobny wiązkami kwiecica i wiankami przepasanymi kirem.

Przejazdowi pociągu towarzyszą

dzwinki dzwonów kościelnych i głos syren fabrycznych i lokomotyw. Na stacjach kolejowych gromadzą się tłumy mieszkańców, a na większych stacjach ustawiają się oddziały P. P., kompanie honorowe, straży pożarnych i t. p. Przybywa również tłumnie młodzież szkolna.

KATOWICE 18. 6. (PAT) Sejm śląski odbył dziś pod przew. marsz. Wolnego nadzwyczajne posiedzenie żałobne dla uczczenia pamięci tragicznie zmarłego min. Pierackiego.

### Fala upałów i pożary

PARYŻ 18. 6. (PAT) Francję nawie dziś fala upałów. W Paryżu notowano dziś w cieniu 33 stopni Celjusza. Jest to temperatura, której nie zanotowano od roku 1901.

BERLIN 18. 6. (PAT) W wiosce Höhen - Lukow w Meklemburgii wybuchł dziś groźny pożar, który w skutek silnego wicheru przeniósł się na inne budynki. Oprócz prahistorecznego kościółka, spłonęły wszystkie zabudowa-

nia gospodarskie wraz z inwentarzem żywym i martwym.

Również wielki pożar wybuchł w noc w fabryce samolotów Heinkel w Warnemünde. Pastwą ognia padło kilkanaście samolotów oraz hangar. Pożar powstał rzekomo wskutek wielkiego górcza, jakie panowało w całych Niemczech w ciągu niedzieli. Dziś zanotowano w Berlinie w południu 30 stopni w cieniu.

### Prastare wykopaliska w tłumackiem

STANISŁAWÓW 18. 6. (PAT) W Bertyszowie pow. Tłumacz prowadzone są obecnie z ramienia Muzeum Prukuckiego w Stanisławowie wykopaliska, które kieruje prof. Sulimirski ze Lwo-

wa. Dotychczas rozkopano 6 mogił, w których znaleziono kilka luster scytyjskich i inne przedmioty z epoki z przed 3.000 lat.

### Zaniepokojenie wśród pracowników państwowych

W kołach pracowników państwowych zarówno urzędników, jak i niższych funkcjonariuszów w związku z pogłoskami o likwidacji ministerstw poczt i telegrafów oraz Opieki społecznej oraz reorganizacji administracji wojewódzkiej i wynikających stąd oszczędności

ciach personalnych, a więc redukcjach urzędników i niższych funkcjonariuszów. W najbliższych dniach w sprawie tej mają interwenjować władze naczelnie organizacyj zawodowych zainteresowanych resortów urzędników i pracowników państwowych.

### Wiadomości telegraficzne

POZNAŃ. W poniedziałek zakończono tenisowe mistrzostwa Polski. W finale gry podwójnej panów para Tłoczyński, J. Stolarow pokonała łatwo parę Tarłowski, Bratek 7:5, 6:2, 6:1.

BUKARESZT, 18. 6. (PAT). Rozpoczęła się tu dziś konferencja 3 ministrów spraw zagarnicznych Małej Ententy.

### Rewizja ślądek ubezpieczeń od wypadków

Jak się dowiadujemy Ministerstwo Przemysłu i Handlu poparło postulaty sfer gospodarczych, i przemysłowych domagających się obniżenia składek na ubezpieczenia robotników od wypadków przy pracy oraz nowego przeseregowania zakładów przemysłowych według kategorii niebezpieczeństwa grzącego zatrudnionym w nich robotnikom

Przeciw podobnej decyzji Ministerstwo Przemysłu i Handlu Zakład Ubezpieczeń Robotników od Wypadków złożył stanowczy sprzeciw.

### Pożyteczna inicjatywa

Syndyk Dziennikarzy Polskich w New-Yorku odbył konferencję z zarządem „polskich godzin radiowych”. Dziennikarze zobowiązali się całkowicie bezpłatnie dostarczać tym godzinom krótkich biuletynów z Polski i o Polsce — dla pośmieszenia poziomu programu radiowego.

### Drożyna cukru zabija przemysł owocowo-przetwórczy

Organizacje i zrzeszenia właścicieli i dzierżawców ogrodów oraz zrzeszenia drobnych orlników eksploatujących ogrody owocowe, wystąpiły do władz państwowych z memorjałem protestującym przeciw drożynie cukru, która zabija drobny przemysł owocowo-przetwórczy i wogóle odbija się fatalnie na interesach ogrodnictwa.

### Rolnicy skarżą się na drożynę soli

Organizacje rolnicze, zarówno ziemian jak i drobnych rolników skarżą się jednogłośnie na wygórowane ceny soli bydłczej, której stosowanie w hodowli bydła zmniejsza się z roku na rok nie wytrzymując kalkulacji. Jednocześnie kooperatywy rolnicze sygnalizują bardzo znaczne zmniejszenie się ze strony ludności włościańskiej na sól jadalną i nawet na sól bydłczą, którą ostatnio ludność włościańska konsumowała do jedzenia, jako tańszą, a która obecnie ze względu na cenę staje się artykułem wprost niedostępnym.

# Z kraju od korespondentów „Kurjera”

## Kronika śląska

### PO ZABÓJSTWIE MIN. PIERACKIEGO.

Wiadomość o zabójstwie min. Pierackiego, nadesłana drogą radiową rozeszła się błyskawicznie po Śląsku. Na gmachach urzędów ukazały się flagi państwowe, opuszczone do połowy masztu. W większych miastach urządzono w niedzielę akademie żałobne, we wtorek odbyły się nabożeństwa.

Wśród publiczności krąży najnieprawdopodobniejsze wersje i domysły. Niezrozumiałą jest tylko manifestacja „strzelców” na rynku w Król. Hucie, bo niewiadomo przeciw komu skierowana, skoro śledztwo nie wyjaśniło jeszcze tła zabójstwa. (wł.)

**POD GOLEM NIEBEM.** W związku z wygaśnięciem moratorium mieszkaniowego dla bezrobotnych, szereg rodzin znalazło się z całym sprzętem pod golem niebem. Jak cygani, koczują oni na większym placu Król. Huty, apatyczni na wszystko, nawet na to, że opady atmosferyczne niszczą im gospodarski dorobek z czasów lepszych. (wł.)

### DOKOŁA POPULARNEGO „RARYTASA”.

Z dniem 1 bm. dało się zauważyć na rynku śląskim ograniczenie podaży taniego, z wyborczego tytoniu fabrykowanego, „rarytasa śląskiego”. Wśród smakoszy a jest ich bezwzględna większość w szerokich rzeszach palaczy, wywołało to zrozumiałe niezadowolenie, zwłaszcza, że ograniczenie ma trwać do końca czerwca. Przyczyna tego ma być zarządzenie pozbycia się nagromadzonych zapasów „damskich” i „caporali”, nie cieszących się popytem na Śląsku. Sanacyjna „Polska Zachodnia” tłumaczy to dążnościami spekulacyjnymi; znaczny kontyngent rarytasów ma być wywożony poza obręb Śląska i sprzedawany „dla smakoszy” po 6 gr., gdy na Śląsku kosztuje 3,5 gr. „Polonia” doradza trafikantom stosować środki, jaki miał miejsce w ub. tyg., kiedy po przydzieleniu jednemu z sprzedawców 300 sztuk, ten zamlał, a wtedy... dało mu po ocenieniu 3 tys. (wł.)

### DŁUGA SPRAWA, KRÓTKI KONIEC.

Niektóre z instytucji niemieckich nie mogą się przyzwyczaić do polskich nazw miejscowości G. Śląska i posługują się dawnymi, z przed 15 lat. Do takich należy „Kattowitzer Zeitung”, która do Wielkich Hajduk wysłała przesyłki gazetowe pod adresem „Bismarckshütte”, (nazwa z czasów niemieckich).

„Polska Zachodnia” piętnuje to, jako prowokację i na tem koniec. Tymczasem mogłaby pocztę pouczyć, żeby podobnych przesyłek nie przyjmowała, jako, że miejscowości „Bismarckshütte” na obszarze Polski nie ma. Najciekawsze, że sama poczta w Katowicach o tem nie wie! (wł.)

## Z dnia na dzień

prowadzona nie opłaca się; opłacalną jest bezwzględnie

### REKLAMA STAŁA

i starannie projektowana

18936

## Kronika nowotarska

### Święto P. W. i W. F.

W dniu 9 i 10 czerwca obchodził Nowy Targ święto P.W. i W.F. połączone z uroczystym poświęceniem i otwarciem Stadionu Sportowego im. marsz. J. Piłsudskiego k. stacji kolejowej.

Z okazji tej zorganizowano szereg imprez sportowych z całego powiatu. Punktem kulminacyjnym uroczystości były zawody w piłce nożnej między reprezentacją powiatu nowotarskiego a K. S. „Cracovia” i B. zakończone wynikiem 2:3 na korzyść „Cracovii”.

Charakterystycznym jest fakt, że większość nagród sportowych zdobyli zawodnicy Sokola tak z Zakopanego jak z Nowego Targu.

Należy wspomnieć, że w nocy z 9 na 10 bm. niezłani sprawcy na parkanie buksusowo urządzonego stadionu umieścili napis „sanacja, szanuj grosz publiczny”. Widać, że sprawcy są wyznawcami idei ostatniej mowy Prystora.

## Kronika tarnopolska

# Dwa wyroki śmierci w procesie morderców posterunkowego

W sobotę, w czwartym dniu procesu politycznego OUN w Tarnopolu, ze znawcą kilku świadków, którzy nic nowego nie wniesli do sprawy.

Obszerne parere lekarskie złożyli biegli Dr. Schmiełt i Dr. Zieliński. Zaznaczyli zgodnie, że nie ma powodów do przypuszczenia, aby Flinta był nie-normalny i działał pod wpływem zaburzenia psychicznego.

Ekspertyzę pisma na broszurze francuskiej, o sabotażach OUN, na której były uwagi wedle aktu oskarżenia, pochodzące z ręki osk. Kosteckiego przeprowadził p. Henryk Kwieciński z Warszawy i prof. Garbiak Zenon z Tarnopola. Obrona na biegłych tych skieruje b. silny atak, i stara się wykazać że biegli się mylą.

W czasie przesłuchania tego zachodzi ciekawy incydent. Oto obr. Dzerowicz dostaje list datowany w Drohobyczu, w którym jakiś osobnik przyznaje się, że to rzekomo on, czynił notatki na tej broszurze, która rzekomo ma być jego własnością. List ten robi pewne wrażenie, jednak p. Kwieciński po pobieżnym obejrzeniu stwierdza, że to pismo jest zupełnie inne.

Następnie obrona postawiła szereg wniosków, które zostały przez Trybunał odrzucone.

Sensacją także było to, że obrona zgodziła się na pytanie w kierunku zbrodni zdrady z art. 97 k.k. i zbrodni zabójstwa z art. 225 k.k. par. 1 nie stawiając żadnych pytań dodatkowych.

W poniedziałek rozprawa rozpoczęła się od przemówienia p. prok. Więckowskiego, który w dwugodzinnym przemówieniu uzasadnił na podstawie przewodu sądowego akt oskarżenia.

Bezpośrednio po przemówieniu prokuratora dr. Szuchewycz postawił wniosek o ponowne otwarcie postępowania dowodowego, motywując to tem że p. prokurator w swoich wywodach naprowadził szczegóły, które nie były na rozprawie poruszane.

Trybunał po naradzie odmówił temu wnioskowi.

Z kolei nastąpiły przemówienia obr. Zahidnego i Dzerowicza, który miał b. ułatwione zadanie bo prokurator, w stosunku do osk. Jahima Flinty odstąpił od oskarżenia.

Na popołudniowej rozprawie obszerne przemówienia wygłosili obr. Brykowicz i dr. Szuchewycz.

Oskarżeni nie wygłaszali „ostatniego słowa”.

Przysięgli potwierdzili 12 głosami wszystkie pytania co do osk. Piotra Flinty, Aleksandra Litwina i Eugenjusza Kosteckiego, 9-cio głosami co do podżegania do zbrodni zabójstwa a 12 głosami potwierdzili zbrodnię zdrady stanu.

O godz. 12 w nocy trybunał ogłosił wyrok skazujący osk. Flintę Piotra za czyn z art. 97 k.k., na 10 lat więzienia, za zbrodnię zabójstwa na dożywotnie więzienie, łącznie na karę dożywotniego więzienia.

Osk. Litwina Aleksandra na karę śmierci przez powieszenie;

Osk. Eugenjusza Kosteckiego na karę śmierci przez powieszenie, ponosząc nie kosztów procesu oraz wszystkich skazanych na pozbawienie praw obywatelskich na zawsze.

Wyrok zrobił duże wrażenie.

Obroncy zapowiedzieli kasację.

—o—

## Choroby epidemiczne na terenie woj. tarnopolskiego

(t) Donoszą nam z Tarnopola: Według ostatnich zestawień statystycznych na przełomie kwietnia i maja za czas 5 tygodni zanotowano 67 wypadków duru plamistego w tem 9 śmiertelnych. Wypadków duru brzuszno-tyfusowego było 26, w tem 3 śmiertelne. Odra wystąpiła dość silnie w okresie tygodniowym od 13 do 19 maja i w tym czasie zanotowano 293 wypadków, w tem 3 śmiertelne.

Gruźlica zwraca na siebie uwagę

## Kronika przemyska

# Jubileuszowy Zlot Sokoli V Okręgu

(Cz.) Podniosło dni przeżyło miasto Przemyska w dniach 16 i 17 czerwca b. r. z okazji 30-lecia istnienia przemyskiego gniazda sokolego i poświęcenia nowego sztandaru sokolego. Dla uczczenia tych uroczystości V Okręg Sokoli, w skład którego wchodzi Przemyska, zarządził doroczny zlot, jako przegląd sił tej części organizacyjnej Sokola.

W sobotę dnia 16 czerwca zaczęły przybywać ze wszystkich bliższych stron delegacje i zastępy Sokolów, których zakwaterowaniem zajął się troskliwie miejscowy zarząd gniazda. Pod kierownictwem naczelnika okręgowego dh. Napiórkowskiego ze Lwowa, zajęto się przygotowaniem boiska i ćwiczeń niedzielnych. Popołudniu odbyły się zawody lekkoatletyczne, wieczorem zaś akademie w sali pięknego budynku sokolego. Prezes Drogoń zdał sprawozdanie z 30-letniej chlubnej działalności tej kresowej placówki, chór mieszany pod batutą p. Misiaka wykonał pieśni okolicznościowe, poczem życzenia imienia

przez dużą ilość wypadków śmiertelnych i tak w okresie 5-tygodniowym zanotowano chorych na gruźlicę w ilości 105. Śmiertelność w tym okresie była bardzo wysoka, bo wynosiła 45, a więc blisko 50 proc. Stosunkowo dużą ilość wypadków zanotowano jaglicy, bo 143. Wypadków Heine - Medina 2, Zanotowano też 4 wypadki czerwonki, w tem 1 śmiertelny.

V Okręgu Sokolego składał prezes dyr. Smoliński.

Ze świtem dnia następnego poczęły przybywać zastępy sokole ze Lwowa i innych gniazd Okręgu, przeważnie autobusami, gdyż pomimo starań zniżek kolejowych nie uzyskano. Przybyły więc ze Lwowa „Sokół Macierz” z Dr. Borowcem na czele, Sokół III, Sokół IV, Sokół II, bardzo licznie reprezentowane pod wodzą swych prezesów i naczelników. Dalej gniazda: Bóbrka i Rohatyn z oddziałami konnymi. Rawa Ruska z kolarzami, Jaworów, Brzeżany, Świrz z ks. kanonikiem Kwiatkowskim, Gródek Jagielloński, Tarnopol, Żółkiew, Winniki, Dunajów, Krościenko i wiele innych.

Po sformowaniu się pochodu pod Sokolnią ruszono z kolarzami na czele do kościoła farnego, gdzie odbyła się uroczysta msza św. z kazaniem. Przygrywała muzyka wojskowa 19 pp. ze Lwowa.

Po Mszy św. a przed poświęceniem sztandaru, z ustawionej kazalnicy ks. proboszcz Struszkiewicz wygłosił do



638

zebranego Sokolstwa porywające przemówienie patriotyczne, wzywając, by sztandar, który nosi wizerunek Matki Bożej i hasło „Bóg i Ojczyzna”, był zawsze i po wieki przewodnikiem Sokola. Tak w Mszy św. jak i w poświęceniu sztandaru wzięło udział liczne Duchowieństwo okoliczne, starosta Grodowski, burmistrz dr. Stelmachowicz, prezes Sokolej Dzielnicy Małopolski dh. Kuźniewicz i inni delegaci. Z kościoła ruszono pochodem z powrotem do gmachu Sokolnia, gdzie przed nowym sztandarem przedefilowała rzesza Sokolstwa w liczbie tysiąca osób. Złożono również hołd ceniom śp. min. Pierackiego.

Po przerwie obiadowej odbyły się na boisku piękne ćwiczenia wolne młodzieży, druhow i druchen; piękne pokazy tworzenia figur przez zespół 11-tu Sokola IV. ze Lwowa i zespół pięciu Sokola Brzeżańskiego.

W czasie ćwiczeń grała muzyka 19 p. p. ze Lwowa. Za trudy, poniesione w pracy urzędowania tych podniosłych urzeczywistnienia wdzięczność należy się wszystkim inicjatorom z Prez. Drogoniem i wicepr. Pękalskim i całym zarządem Sokola Przemyskańskiego na czele.

## Kronika wołyńska

**WIZYTACJA PASTERKA.** J. E. ks. biskup łucki Adolf Szeleżek odbył w dniu 10 bm. wizytację kościoła w Targowicy.

**KURS W DUBNIE.** W Dubnie rozpoczęła się zorganizowana przez komitet powiatowy w. f. i p. w. kurs wychowania fizycznego. Wyszkołeniowy ten kurs ma na celu przygotowanie zawodników do marszu na Polską Górę i Szlakiem Kadrowki oraz wykształcenie przodowników gier i zabaw sportowych. Prowadzi kurs kpt Wysocki.

**ODPUST, A NIE DEMONSTRACJA.** W dn. 8 bm, w klasztorze prawosławnym na t. zw. kozackich mogiłach przy wsi Płaszowie odbył się tradycyjny odpust doroczny, który miał przebieg zupełnie spokojny i pozbawiony wszelkich cech demonstracji politycznej, którą byłaby rada widzieć lwowska partyjna prasa ukraińska. Na odpust przybyły w celach wyłącznie religijnych liczne tłumy pobożnych, spokój nie został zamącony wcale.

**KARETKI CZERWONEGO KRZYŻA.** Rówieński oddział Polskiego Czerwonego Krzyża otrzymał z Zarządu Głównego w Warszawie dwie samobodowe karetki sanitarskie najzupełniej wyekwipowane dla przewożenia chorych lub rannych. W każdej karetki znajdują się cztery łóżka i miejsce dla lekarza i sanitariusza.

Karetki te będą na życzenie wysyłane po chorych tak w mieście jak i na prowincji w celu przewożenia obłożnie chorych do szpitala. Koszt przewiezienia chorego w mieście wynosi 15 zł. Przy wyjazdach na prowincję dopłaca się po 50 gr. za każdy kilometr przebytej drogi.

## Kronika łódzka

### Zderzenie dwu wozów tramwajowych

Dziś o godzinie 8.10 u zbiegu ulic Głównej i Kilińskiego wóz tramwajowy Nr. 10 wskutek fałszywego nastawienia zwrotnicy najechał na wagon przyczepny tramwaju Nr. 0. Skutkiem zderzenia oba wagony zostały doszczętnie zderzone. Szereg osób odniosło kontuzje. Ciężkie obrażenia odniósł posterunkowy policji jadący na platformie wozu.



# DEMOTORYZACJA POLSKI

## Błędna i fałszywa droga

(g) Na zagadnienie demotoryzacji Polski fachowcy zwracają uwagę coraz częściej. By nie spotkać się z zarzutem, że czepiamy się płotu zacytujemy kilka myśli, zamieszczonych w sanacyjnej „Codziennej Gazecie Handlowej” (nr. 136 z dnia 18. 6. br.), w której między innymi czytamy:

— „Motoryzacja kraju znalazła się ostatnio wskutek — powiedzmy to otwarcie — błędnej i fałszywej polityki na takich manowcach, że właściwie doszliśmy do stanu... prawie kompletnej demotoryzacji. Dowodem tego jest choćby fakt, że przy 32 milionach ludności Polska posiada (według stanu z dnia 1 stycznia 1934 r.) zaledwie 26.133 samochodów, czyli jeden samochód przypada u nas na około 1360 mieszkańców. Osiągnęliśmy więc tutaj niebywały rekord, będący smutnym świadectwem rezultatów polityki twórców obecnego systemu motoryzacji kraju.

Dużo przed nami znajdują się, co do ilości posiadanych samochodów, kraje znacznie uboższe i mniejsze, a sami spadliśmy do poziomu półdzikich narodów afrykańskich. Pomijamy już kraje zasobne i uprzemysłowione, gdzie liczba samochodów kursujących wynosi setki tysięcy. Ale uderzającym jest to, że nawet mniejsza i uboższa od nas Rumunia posiada więcej samochodów niż Polska, bo na 1 stycznia br. miała zarejestrowanych 29.000 wozów. Dalej mała Finlandia ma 30.000 wozów. Okrojona boleśnie po wojnie Austria 35.000 nie posiadająca własnego przemysłu mała Portugalia 35.000 wozów, mała Dania o ludności zaledwie 3 i pół miliona ma aż 117.000 samochodów, 6 milionów licząca Belgia 183.000 samochodów i t.d.”

Kto umie ocenić te cyfry, kto oszacuje nie tylko gospodarcze ale i strategiczne znaczenie tychże, ten przyzna, że wpadamy w jakieś głuche nieporozumienie, któremu na imię demotoryzacja.

Gdy w innych krajach przyrost samochodów rośnie, u nas cofa się niepokojąco. Na to przykre zjawisko wrócił niedawno słuszną uwagę Koło kupców samochodowych i analizując przyczyny, stwierdza że:

„Tkwią one w horrendalnie wysokich cłach, nadmiernym opodatkowaniu i w zmonopolizowaniu całego rynku wewnętrznego przez państwo. W rezultacie samochód stał się w Polsce zbyt wielkim luksusem, dostępnym tylko bądź dla dygnitarzy państwowych, korzystających z kosztownych samochodów rządowych, bądź też dla nieszczęśliwych i szczęśliwych wybrańców losu, posiadających tak znaczny dochód, że stać ich aż na utrzymanie własnego samochodu. Natomiast dla średnio zamożnego obywatela, dla przedstawiciela wolnych zawodów, samochód stał się przedmiotem szieszczalnych marzeń.”

(Cytujemy za sanacyjną „Codzien-

### Katastrofa w kopalni węgla

TOKIO, 19. 6. (PAT). W kopalni węgla Matsuma nastąpił wybuch gazów. O 34 górnikach brak wszelkich wiadomości.

### Zaświadczenia dla częściowo zatrudnionych robotników

Dyrekcja Funduszu Bezrobocia wyjaśnia, że w wypadkach ograniczenia dni pracy w tygodniu, zakład pracy powinien podać w zaświadczeniu, wydanym zwolnionemu robotnikowi, ogólny faktycznie wypłacony mu zarobek za 13 tygodni, podlegających zaliczeniu do zabezpieczenia, licząc wstecz od dnia zwolnienia.

Dni wolne od pracy, oprócz świąt, nie mogą być zaliczane do wymaganych 13 tygodni (78 dni) zabezpieczeniowych, wobec nieopłacenia za nie wkładek do Funduszu Bezrobocia.

na Gazetą Handlową” (nr. 136):

Ze wszystkich krajów Polska jest krajem najdroższych samochodów. Nie będziemy nudzić czytelnika cenami, stwierdzimy tylko, że każda marka samochodu kosztuje u nas od 30—50 proc. drożej niż w krajach innych. Stąd też słuszne stawianie sprawy:

— „Boć przecież nie mamy wcale własnej produkcji samochodowej. Więc przed czym! przed kim zabezpieczamy rynek krajowy? I tutaj znów nie znajdujemy odpowiedzi. Dla jakichś iluzorycznych haseł, nierozsądnych mrzonek zabililiśmy ruch samochodowy w Polsce zniszczyliśmy cały rynek i handel samochodowy, sprowadzając motoryzację kraju do stanu... demotoryzacji...”

Nawrócić z błędnej drogi.

— „A można sobie wyobrazić, jaki

byłby to czynnik ożywczy dla kraju z punktu widzenia gospodarczego, gdyby ilość kursujących w Polsce samochodów była parokrotnie większa. Iluż ludzi znalazłoby przy tem pracę, jakby się zwiększyła konsumpcja materiałów pędnych, jakie nowe źródło dochodu miałby skarb nawet przy bardzo umiarkowanych stawkach celnych i opłatach. Przecież przy obecnych, niesłychanie wysokich cłach, dochód skarbu państwa gdy prawie nikt, poza urzędami państwowymi nie jest w stanie kupować samochodu, jest z tych opłat celnych zupełnie znikomy.”

Zdaje się nam, że te uwagi nie powinny, i z punktu widzenia gospodarczego i strategicznego, ująć ucha czynników decydujących.

## Wizytacja pasterska Księdza Biskupa Kieleckiego

KIELCE, 19. 6. (KAP). Od 18 maja do 4 czerwca włącznie J. E. Ks. Biskup Augustyn Łosiński odbywał wizytację pasterską w dekanatach: pińczowskim i skalbmierskim. W ciągu tego czasu odwiedził 16 parafii, witany owacyjnie przez wiernych, a szczególnie przez Stowarzyszenia Młodzieży Polskiej.

W Pińczowie w pierwszy dzień Zielonych Świąt odbył się Zlot Młodzieży, który zgromadził około 2000 osób. Dnia drugiego odbył się Kongres Różańcowy z uroczystą porcją po Rynku, w którym wzięto udział około kilkunastu tysięcy uczestników.

Ks. Biskup pomimo zmęczenia w każ-

dej-parafii przemawiał, udzielał Sakramentu Bierzmowania, konsekrował w 3 parafiach dzwony, uczestniczył w uroczystych akademiach, urządzanych przez Stowarzyszenia Młodzieży. Ogólna liczba wybierzmowanych — 8.857 osób.

Poświęcił również Ks. Biskup w kilku parafiach sztandary bractw i Krucjaty Eucharystycznej. W dniu ostatnim we Wrocławiu zebrało się duchowieństwo wizytowanych dekanatów i, dziękując za dokonaną wizytację, złożyło życzenia dostojnemu Pasterzowi z okazji 24-tej rocznicy prekonizacji na Biskupa Kieleckiego.

## Kosztowne pogrzeby

Prasa angielska podaje ciekawe dane, dotyczące się wielkich pogrzebów, urządzanych kosztem państwa.

Tak więc pogrzeb króla angielskiego, Edwarda VII, kosztował skarb państwa 40.500 funtów szterlingów, t. j. o 5.500 funt. szterl. więcej niż pogrzeb matki tego króla, królowej Wiktorji, który pochłonął 35.000 f. szt.

Ale i ta suma przewyższa jeszcze ogromnie koszt pogrzebu małżonki królowej, wynoszący zaledwie 6.000 f. szt., a nawet koszt pogrzebu króla Wiljama

IV., na który wydano 16.000 f. szt.

Najkosztowniejszym pogrzebem marnym w Europie był pogrzeb cesarza Niemiec i króla pruskiego Wilhelma I., na który skarb Rzeszy niemieckiej wydał 100.000, a miasto Berlin 86.000 f. szt.

Najkosztowniejszym pogrzebem angielskim był pogrzeb zwycięzcy z pod Waterloo, księcia Wellingtona, na który skarb angielski wydał 100.000 f. szt., o połowę zaś mniej, bo 50.000, pochłonął pogrzeb zwycięzcy z pod Trafalgaru, admirała Nelsona.

## Za 15 lat polecimy na księżyc

W Anglii powstał szereg „klubów raketowych”. Skupiają one — nie miłośników rakiety tenisowej, lecz entuzjastów nowego środka lokomocji międzyplanetarnej, za jakich uważają wybuchowe rakietę. Wystrzelona z ziemi ma ona wylecieć poza stratosferę, pędzona wybuchową energią specjalnych ładunków prochu lub sprężonego gazu.

Kluby raketowe energicznie werbują członków i dążą do zdobycia funduszu, który mógłby zainicjować komunikację planetarną.

Rakieta ma tę przewagę nad samolotem, że działa jeszcze tam, gdzie śmigło ustaje z powodu próżni lub zbyt rozrze-

zonego powietrza. W Niemczech produkcja rakiet jest już daleko posunięta. Przed dwoma laty czterej Niemcy ponieśli tragiczną śmierć, spowodowaną wybuchem prochu, przeznaczonego dla rakiety. Obecnie przeprowadzane są próby zastąpienia prochu — płynem. W górzystych okolicach Gratzu w Austrii, dwu wynalazców usiłuje zrealizować pocztę raketową.

Znana firma konstrukcyjna we Francji „Esnault - Pelterie” przepowiada, że przed upływem 15 lat księżyc będzie dostępny dla mieszkańców ziemskiego globu.

## Rodzice i nauczycielstwo

przeciw nowym cenom kartelu zeszytów szkolnych

Zatwierdzenie kartelu fabrykantów zeszytów szkolnych tzw. „normalizowanych” i podniesienie cen o 150 proc. z 4 groszy na 10 groszy za zeszyt, wywołało najgłębsze oburzenie w sferach rodziców dzieci w wieku szkolnym. Również, jak dowiadujemy się, koła nauczycielskie są poważnie zatroskane praktycznymi następstwami, jakie stąd wyłonią się. Bowiemy już obecnie bardzo często się zdarza, że dzieci biednych lub bezrobotnych rodziców, przychodziły do szkół bez zeszytów, tłum-

cząc się niemożnością Kupienia ich z braku pieniędzy.

Obecnie podobne wypadki będą tem częstsze, jeśli się sważy horrendalnie niski poziom płac robotników i niższych funkcjonariuszów państwowych i samorządowych oraz bardzo wielkie bezrocie wśród inteligencji pracującej.

Decyzja zatwierdzająca kartel fabrykantów zeszytów musi być natychmiast ujęta, a ceny zeszytów winny być dostosowane do rzeczywistych możliwości nabywczych ludności, temwięcej, że

dzieci włościan również uczęszczają do szkół i stanowią około 70 proc. wszystkich uczącej się młodzieży.

### Pułk. Koc ambasadorem w Londynie

WARSZAWA 19. 6. (tel. wł. G) We dle pogłosek obiegających w kołach dyplomatycznych następcą Konstantego Skirmunta na stanowisko ambasadora polskiego w Londynie ma zostać obecnie wicem. Skarbu płk. Adam Koc, Skirmunt ustępuje ze swego stanowiska z dniem 1 sierpnia.

### Prof. Czekanowski rektorem U. J. K.

Lwów, 20 czerwca.

(t) W dniu wczorajszym odbyło się doroczne posiedzenie Senatu Uniw. J. K. we Lwowie, celem obioru nowego rektora na rok 1934/5. Rektorem wybrano prof. dr. Franciszka Bujaka, ten jednakże nie przyjął wyboru. Wobec tego urządzono ponowne głosowanie, w wyniku którego godność rektorską ofiarowano prof. dr. Janowi Czekanowskiemu.

Jak wiadomo, wynik wyboru podlega zatwierdzeniu ministra W. R. i O. P.

## Czy angielski Zyrardów?

Na marginesie rozpoczynających się rokowań handlowych polsko-angielskich kursują w sferach gospodarczych pogłoski o spodziewanym napływie angielskich kapitałów do Polski. Kapitały angielskie mają szukać lokaty w Polsce w przemyśle elektrycznym, hutniczym i maszyn rolniczych oraz w kolejnictwie i zakładach użyteczności publicznej.

Jednakże inwazja angielskich kapitałów do Polski, inwestujących na wysokie, niekiedy wprost spekulacyjne procenty i zyski, brane na tle doświadczeń z kapitałami francuskimi, nie wzbudza zaufania w polskich kołach społecznych, które obawiają się, czy nie powtórzy się historia z Zyrardowem w zmienionej reżyserji.

—o—

### Zawieszona komunikacja na drodze Zimna Woda — Przemysł

(t) W powiecie mościskim na drodze Nr. 391 (Zimna Woda — Przemysł) pod Sądową Wisznia od strony Mościsk zawieszona jest komunikacja pojazdów mechanicznych od dnia 15. VI. do 15. VII. z powodu przebudowy tego odcinka.

Objazd odbywać się będzie drogą okólną od strony Gródka Jagiell. przez Sądową Wisznia, Jaworów, Radymno, Przemysł. Ruch pojazdów konnych odbywać się będzie normalnie i bez ograniczeń po poboczu tej drogi.

—o—

### W Pradze wychodzi 8.000 czasopism

Według oficjalnych danych statystycznych, wychodzi obecnie na terenie Wielkiej Pragi około 8.000 czasopism. Liczba ta, chociaż wykazuje pewne wahania, utrzymuje się na stałym poziomie już od szeregu lat. Czasopisma często zanikają i powstają nowe.

Na stałym poziomie utrzymuje się liczba dzienników. Od dłuższego czasu żaden dziennik nie przestał wychodzić i nie wznowiono też żadnego innego wydawnictwa codziennego. Natomiast statystyka wykazuje ubytek liczby czasopism naukowych i artystycznych. Najczęściej powstają nowe pisma sportowe, filmowe i przeglądy mód. Są to pisma tygodniowe albo dwutygodniowe, które po wydaniu kilku zaledwie numerów zanikają.

**Zapamiętajcie treść czytanych reklam!**

# Posiedzenie Rady Miejskiej

Kraków, 20 czerwca.  
 Jutro tj. dnia 21 bm. odbędzie się posiedzenie Rady m. Krakowa, R. m. Ostrowki złoży na niem sprawozdanie komitetu rozbudowy miasta z działalności za okres od listopada ub. r. do 16 maja br. Równocześnie Rada miejska ma zatwierdzić między innymi wnioski o zaciągnięcie w Banku Gosp. Krajowego pożyczki 260.000 zł. na zakupienie gruntów państwowych przy ul. Płaszowskiej i Królowej Jadwigi, przeznaczonych pod budowę tanich małych domków.

Sprawa powzięcia decyzji w sprawie

**Prenumeratę „Kurjera”**  
 zamawiać można każdego dnia miesiąca.

poręki Elektrowni i Gazowni miejskiej dla pożyczki wekslowej w wysokości 150.000 zł. dla spółki „Caro” ma być przekazana komisji prawniczej i skarbowej.

## Z SĄDU LWOWSKIEGO

# Krwawe wesele w Bartatowie

(s) Józef Gwizdała, znany awanturnik w Bartatowie, zjawił się w nocy z 10 na 11 lutego 1934 roku na weselu z rewolwerem w ręku i począł gości atakować. Gdy przystąpiono do rozbrojenia niemilego gościa weselnego, doszło do szamotania, w czasie którego Michał Marcała pchnął awanturnika nożem trzy krotnie w szyję.

Nadto przedłożony będzie Radzie wniosek o uchwalenie pożyczki 200.000 zł. w Kasie Powiatowej na uporządkowanie dzielnic przyłączonych. Wreszcie na porządku dziennym znajduje się szereg spraw gruntowych, niezatwierdzonych na posiedzeniu w dniu 14 bm.

192, korona czeska 21.85—22, B. P. 21.64  
 szyling austr. 99, B. P. 97.50, funt ang. 26.65—26.80, B. P. 26.58.

## Giełda zbożowa

Kraków, 5 czerwca.

Kursa ustalone na podstawie cen orientacyjnych.

	od	do
Pszenica dworska czerw. stand.	22.—	22.54
Pszenica dworska biała stand.	21.50	21.75
Pszenica targowa stanu.	20.75	21.25
Zyto dworskie stand.	15.—	15.25
Zyto targowe stand.	14.50	15.—
Owies dworski stand.	17.—	17.25
Owies targowy stand.	16.50	17.00
Jęczmień dworski.	15.—	16.50
Jęczmień targowy	14.50	15.—
Łubin żółty do siewu	10.50	11.—
Łubin niebieski do siewu	8.50	9.—
Groch Wiktorja poznań.	37.—	38.—
Groch zwykły jadalny	29.—	31.—
Groch polny pastewny	22.—	24.—
Groch peluska	18.—	19.—
Groch polny do siewu	26.—	28.—
Fasola biała cukr. Jastek	46.—	50.—
Fasola biała	28.—	30.—
Fasola kłokowa.	28.—	30.—
Fasola długa	28.—	29.—
Fasola mieszana kolorowa	20.—	21.00
Fasola Wachtel	22.—	23.00
Bobik pastewny	13.50	14.50
Wyka ciemna	15.00	16.00
Wyka szara	13.50	14.50
Łubin żółty	9.50	10.—
Łubin niebieski	8.—	8.50
Siano słodkie	7.50	8.—
Siano średnie	6.—	6.50
Siano kwaśne	5.—	5.50
Koniczyna pastwina	8.—	9.—
Śloma długa	3.20	3.50
Mierzwa luzem	2.75	3.—
Mierzwa grasowana	3.25	3.50
Mak niebieski z work.	57.—	59.—
Kminek kram, czyszczony	150.—	160.—
Ziemiaki stolowe	5.—	5.50
Mąka grysik pszenny	41.—	42.—
Mąka grysikowa 0-25	38.—	38.50
Mąka 60% poznań, 0-60	33.—	34.—
Mąka żytnia okr. Krak. 55	26.—	26.50
Mąka żytnia 1 gat. 0-65 pr.	25.—	25.50
Mąka żytnia 55% 11 sitkowa	17.—	17.50
Mąka razowa	19.50	20.—
Mąka p. 65 % sitkowa	13.—	13.50
Mąka żytnia 1 gat. 0-65 pr.	26.50	27.50
Graham pszenny	28.—	28.50
Otreby żytnie	10.—	10.25
Otreby pszenne	10.25	10.50
Mąka czerwona z work.	13.—	13.50
Pęczak chłopski bez work.	21.—	22.—
Pęczak fabr. z work.	23.—	24.—
Siekanka jęczm. fabr.	23.50	24.—
Kasza chłopska	34.—	36.—
Kasza tatarozana cała	45.—	47.—
Kasza łamana	43.—	45.00

Ceny orientacyjne wypośredkowane przez Komisję notowań na podstawie nieoficjalnych transakcji oraz podaży i popytu.

Tendencja: spokojna, dowozy średnie.

## Z BRUKU LWOWSKIEGO

# Giną dzieci

(t) Przed dwoma dniami w niewyjaśniony sposób zaginął 12-letni uczeń 3 kl. szkoły powszechnej Władysław Dżaczyszyn z Persenkówki. Zawiadomiona przez zrozpaczonych rodziców policja czyni poszukiwania. W dniu wczorajszym doprowadzono do Wydziału

śl. 13-letniego Franciszka Świstuna z pod Lwowa, którego opiekun A. Perechitko porzucił. Doprowadzono również błąkającego się po ulicach 9-letnie go Piotrusia Krawczyńskiego ze Stryja który niewiadomo w jaki sposób dostał się do Lwowa.

# Dwa tajemnicze skony

(t) Wczoraj rano na Lewandówce obok tamtejszej cerkwi znaleziono zsiadnięte już zwłoki mężczyzny w sile wieku. Przeprowadzone na miejscu przez kom. Bartuzę'a dochodzenia wykazały, że zmarłym jest 40-letni monter Marjan Ozimek (Zacisze 12). Przyczyny śmierci na razie nie stwierdzono, przypuszczalnie zachodzi tu wypadek zatrucia alkoholem. Zwłoki na polecenie lekarza

dzielnicy odstawiono do Instytutu Med. Sądowej, gdzie sekcja zwłok ujawni właściwą przyczynę skonu. Tego samego dnia zmarł na progu szpitala powszechnego przywieziony tam przez rodzinną stolarz Jakób Stark, który nagle w domu zasnął. Ponieważ nie zdołano ustalić przyczyny śmierci polecono zwłoki również odstać do Inst. Med. Sądowej.

## POD KOLAMI SAMOCHODU

(t) Wczoraj w południe na przechodzącej przez jezdnię ul. Chorążczyzny Jadwigę Dulichową najechał samochód właścicielki dóbr Marii Bał-wei, prowadzony przez szofera Romana Olejnika. Dulichowa doznała szeregu ciężkich obrażeń, które zaopatrzone jej na Pogotowiu Ratunkowym, gdzie ją zawiózł sam sprawca wypadku.

## ZAKWESTJONOWANA BIŻUTERIA

(t) Wydział śl. P.P. zakwestjonował u paserów lwowskich większą ilość biżuterii pochodzącej z kradzieży, a to: zegarki, pierścionki, łańcuszki i bransoletki złote oraz srebrne. Zainteresowani mogą się zgłaszać do Wydziału śl. celem rozpoznania swej własności.

## EGZEKUCJA Z PRZESZKODAMI

(t) Do N. Padernachta zam. przy ul. Michała przybył egzekutor celem zajęcia mebli za zaległe podatki. Właściciel mieszkania wszczął jednakże ple-

kielną awanturę, uniemożliwiając egzekutorowi jego czynności. Kres zajęciom położyła dopiero policja, która z Pader nachtem spisała protokół.

## WŁAMANIE DO PIEKARNI

(t) Jacyś nieznani sprawcy wybiwszy otwór w suficie wozowni przy ul. Podzamcze dostali się do mieszczącej się tam piekarni od ul. Stromej i skradli szereg najrozmaitszych rzeczy nieznanego narazie wartości. Dochodzenia prowadzi III. Komisariat P.P.

## ROZERWAŁ SIĘ POCIĄG

(t) W nocy z poniedziałku na wiosek rozerwał się na szlaku Lwów — Kleparów — Bruchowice pociąg Nr. 2272 A, przy czym cztery wagony uległy wykołaceniu a 7 uszkodzeniu. Obrzęci cielesnych nikt nie doznał, szkody nieznaczne. Przyczyny wypadku bada komisja na miejscu rozerwania się pociągu.

## Proces Frydlewicza

(s) Przed sądem apelacyjnym, które mu przewodniczył r. Szuliński, toczyła się przez dwa dni sprawa b. kwartmistrza okręgowego Straży Granicznej w Przemyślu, Frydlewicza. Trybunał zatwierdził wyrok pierwszej instancji i skazał Frydlewicza na 4 lata więzienia za sprzeniewierzenia.

Oskarżał prok. Jelewski, bronił adw. dr. Frimm z Przemyśla.

## Skradziony zegarek i pierścionki

(s) Sławek Matula, zawodowiec w swym fachu, skradł pod nieobecność p. Heleny Zakowej z jej domu złoty zegarek, obrączkę i dwa pierścienie. W momencie, gdy Zakowa wracała do mieszkania spotkała się ze złodziejem we drzwiach. Złodziej zteroryzował ją i tych, którzy zastąpili mu drogę.

Za ten czyn, dokonany dnia 3 maja 1934, skazany został Matula na 2 lata więzienia i pozbawienie praw przez 5 lat.

# GIEŁDA

Waluty  
 Kraków, 16 czerwca.  
 W dniu wczorajszym na krakowskim rynku pieniężnym płacono za dolara 5.26—5.28, B. P. 5.26, marka niem.

# Zamknięcie roku szkolnego na kursach dla dorosłych T. S. L.

Lwów, 19 czerwca.  
 Zakończenie roku szkolnego na Kursach dla Dorosłych utrzymywanych przez

Koło Pań T.S.L. — odbyło się w szkole żeń. im. Staszica na oddz. żeń. w dniu 3 bm. a na oddz. męskim w dniu 7 bm.

W liczna frekwencja uczących się, bo 248 zapisanych, z czego klasyfikowanych 149, z postępem b. dobrym 45, dobrym 78, a dostatecznym 26, w tem 124 zupełnie analfabetek, stwierdza doniosłość Kursów dla Dorosłych, które zmniejszając corocznie liczbę analfabetów w kraju przysługują równocześnie dla Państwa dobrych, świadomych swych obowiązków obywateli.

Zaznaczyła to w swym przemówieniu zastępczyni przewodniczącej Koła Pań T.S.L. p. Smulikowska i pełna zapału i poświęcenia się dla dobra Kursów Kierowniczka p. Czernyńska, podając początek założenia tych Kursów przed zgorą 40 laty przez śp. Józefa Żulińskiego i zachęcając do zapisywania się na naukę po wakacjach już z końcem sierpnia.

Całość uroczystości wypełniły deklamacje i śpiewy, a w końcu odśpiewano hymn „Jeszcze Polska nie zginęła.”

Koło Pań T.S.L. prowadzi również oddziały męski, który nie przedstawia się tak licznie jak żeński, a szkoda, wielu bowiem mężczyzn nie znając sztuki czytania i pisania straciło już chleb, a wielu innym to grozi. Niechże więc i mężczyźni, którzy potrzebują nauki wpisują się na Kursy dla Dorosłych. Nauka jest bezpłatna i prowadzona osobno dla kobiet, osobno dla mężczyzn.

# Na pomoc wynaradawianej dźiatwie polskiej!

Lwów, 20 czerwca  
 Narodowa Organizacja Kobiet zwraca się raz jeszcze do licznych swych przyjaciół i wogóle do zwolenników akcji półkolonii wakacyjnych dla zrzuconej polskiej dźiatwy Małopolski Wschodniej o dalszą ofiarną pomoc i poparcie, zaznaczając, że jest już około pięćdziesiąt półkolonii zgłoszonych, a każdy dzień przynosi nowe prośby o otwieranie tych placówek. Oto znamieną treść jednego z licznych pism, mianowicie zacnego kapłana polskiego z zapadłej wioski Kresowej, którą ośmielił się przytoczyć w dosłownym brzmieniu dla poparcia śmiałej w tak ciężkich czasach prośby o „ofiarną pomoc”.

„Dotychczas było przekonanie, że Polaków tam prawie niema. Tymczasem po objęciu parafji w zeszłym roku odwiedziłem wszystkich parafjan i wyszukałem sporo rodzin mieszanych i czysto polskich, wprost nędzarzy wśród tych lasów, w morzu ruskiem, ludzi, którzy

zapomnieli o swoim polskiem pochodzeniu. Rozpacz ogarnęła mnie na myśl, że tylu już przepadło, a i ta reszta ginie. W szkole w obu wsiach było po 1 godzinie religii a dzieci nie miały wprost w czem przyjść do szkoły. Takich rodzin w obu wsiach jest około 30. Półkolonia zgromadziłaby 30-oro dzieci a może i więcej.

Półkolonia w tej miejscowości — to odbudowa serc małych i wielkich. Nie jestem w stanie wprost opisać dobra, jakieby ona zdziałała. W jednej z tych wsi panuje wprost nędza. Gdyby Panie tak ofiarne, mogły znaleźć kilka sukienek starych i chłopięcych okryć dla dzieci i kilku starszych szkolarzy! Nie mają w czem wyjść z domu. Takie rodziny Zborowskich, Stręckich, czy Stabickich — to nędzarze!”

Oto autentyczne, a jak wymowne wołanie o pomoc w przastarej ziemi kresowej Małopolski Wschodniej, w tak przelotowej dla niej chwili! — A cho-

ciaż w niej jednej chacie brak chleba na przednówku — nie o chleb woła lud polski z Kresów, lecz o kulturę polską dla swych dzieci, o mowę ojczystą, o pacierz, o pieśń, o obyczaj polski.

Wierzmy, że Serce Kresów Małopolskich, Lwów, odwieczna ich strażnica, odpowie niezawodnie na to wołanie.

Datki chociażby groszowe, odzież stara, książki, zabawki, przybory do szycia i robót ręcznych dla półkolonii składać można do 30 czerwca w biurze Narodowej Organizacji Kobiet, ul. Klonowicza 7 (parter) od godz. 5—7 popołudniennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Patriotyczne Kupiectwo polskie prosimy o wysortowane przybory szkolne, oraz przybory do szycia i do robót ręcznych — apteki zaś o środki opatrunkowe od apteczek półkolonijnych.

Marja Demelówna przewodnicząca N. O. K.





NAJMODNIEJSZE BLUZKI  
**BERTA STARK**

NAJMODNIEJSZE SZLAFROKI  
**BERTA STARK**

NAJMODNIEJSZE RĘKAWICZKI  
**BERTA STARK**



# Walka z elementami wywrotowo-separatystycznymi

**Dalsze aresztowania we Lwowie i Stanisławowie. — Uszkodzone przewody telefoniczne. Arsenał bomb i granatów nad polsko-czeską granicą. — Krwawa bójka w pow. drohobyckim.**

Lwów, 20 czerwca.

(t) Jak się dowiadujemy w związku z toczącym się śledztwem przeciw OUN lwowski Wydział śl. P.P. przeprowadził na terenie całego miasta dalsze aresztowania członków tej zakonspirowanej organizacji. Równocześnie — jak to już wczoraj pokrótce donieśliśmy — w poszukiwaniu za bibulą komunistyczną w związku z ostatnią likwidacją organizacji technicznej KPZU aresztowano kilku przywódców komunistycznych i komunistujących. Szczegóły ze względu na toczące się śledztwo trzymane są w tajemnicy.

W dniu wczorajszym władze policyjne w Stanisławowie otrzymały wiadomość, że ub. nocy jacyś nieznanymi osobami przecięli przewody telefoniczne w Jamnicy pod Stanisławowem.

Natychmiast wysłano na miejsce wywiadowców z psem policyjnym, który idąc za tropem doprowadził ich, do jednej z chat, gdzie sprawcy byli zebrani. Wszystkich ich przytrzymał i odstawił do aresztów śledczych w Stanisławowie. Nazwiska trzymane są w tajemnicy. Uszkodzoną linię natychmiast naprawiono.

Tego samego dnia nadeszła wiadomość, że w Bohorodczanach jacyś spr

## Zniżki samolotowe dla młodzieży szkolnej

Celem jaknajszerszego spopularyzowania komunikacji samolotowej, P. L. L. „Lot” przyznały młodzieży szkolnej zniżki biletowe w tej samej wysokości, w jakiej korzystają ze zniżek oficerowie i urzędnicy państwowi.

Zniżka wynosi 30 proc. od normalnej taryfy, która w roku bieżącym obniżona została również blisko o 30 proc. i odpowiada mniej więcej cenom biletów kolejowych II-iej klasy na pociągi pospieszne.

Zniżka udzielana będzie przez wszystkie biura P. L. L. „Lot” na podstawie zaświadczeń szkolnych kolejowych, wydawanych przez władze szkolne, na których zaznaczone będzie, że uprawniają one do nabywania biletów samolotowych za opłatą ulgową.

Zniżki stosowane będą na wszystkich liniach „Lotu” z wyjątkiem linii Warszawa - Poznań - Warszawa, która obsługiwana jest wspólnie z niemiecką Lufthansą.

wcy zerwali chorągwie polskie, wywieszzone na budynkach szkoły i Sokoła. Dochodzenia w toku.

Z nad polsko - czeskiej granicy donoszą, że czeskie władze bezpieczeństwa przeprowadziły szereg rewizji wśród rozaglitowanej młodzieży ukraińskiej w miejscowości Karłowo nad Cisą, w wyniku czego żandarmerja czeska aresztowała kilkunastu studentów ukraińskich u których znaleziono kilkaset

bomb, granatów ręcznych i materiałów wybuchowych; cały ten arsenał, który miał być przemycony do Polski skonfiskowano.

Rewizje te i aresztowania pozostają w ścisłym związku z analogicznymi rewizjami przeprowadzonymi ostatnio we Lwowie i Krakowie.

Pow. Komendzie P.P. we Lwowie donoszą z Drohobycza:

Wieś Kołpiec w powiecie drohobyckim

była wczoraj o godzinie 22-giej wiodącą krwawą bójką pomiędzy nacjonalistami ukraińskimi a komunistami. W czasie bójki padły strzały, z których jeden ugodził w brzuch niejaką Annę Bożyk, a drugi zranił w prawe udo jej brata Iwana. Oboje odwieziono do szpitala.

Dochodzenia w toku.

# Z za kulis Związku Nauczycielstwa Polskiego

Ze sfer nauczycielskich otrzymujemy następujący artykuł:

Dzisiejsze społeczeństwo polskie, żyjące w specyficznych warunkach, mało ma sposobności do zwracania baczonej uwagi na przejawy życia t. zw. organizacyjnego zawodowych.

Ten brak zainteresowania w społeczeństwie temi sprawami w znacznej mierze wynika też i stąd, że życie w tych organizacjach płynie utajonym nurtem, a jedynie od czasu do czasu wpływa na światło dzienne jakaś „grubsza sprawa” i to przeważnie mocno brudna, lub już tak oklepany, zresztą doskonale „na papierze” wyreżyserowany rzekomo na tle ideowym, rozłam.

Zwróćmy tedy uwagę na jedną z tych organizacji — na Związek Nauczycielstwa Polskiego. „Grubsze sprawy” i rozłamy pozostawimy na uboczu, zajmijmy się tylko szarą masą nauczycielstwa zapakowanego w ciasne, twarde i niewdzięczne ramki związkowe.

Rzesza nauczycielska, licząca dziś około 75.000 pracowników w 3/5 znajduje się w wspomnianym Związku, stojącym pod bezpośrednią bat-utą sanacji.

Jak ta wciśnięta i mocno zaszeregowana rzesza czuje i myśli i jak dobrze na stanie rzeczy wychodzi, dowiadujemy się bez osłonek z miesięcznika „Z. N. P.”, organu Krakowskiego Związku Naucz. Przytaczamy dosłownie artykuł wstępny „Barani głos”:

„Dziwny zwyczaj zapanował w naszej Rzeszy Nauczycielskiej, że kiedy nas za-rzynają, poczynamy na wszystkie głosy płakać i lamentować, szakając w ten sposób ratunku przed nieuniknioną zagładą. Niestety ani krzyk, ani protest już wiele nie pomaga, a co najwyżej może przedłużyć agonję. I teraz, w tej

chwili specjalnego uznania za wiorną służbę i wysiłki pozaobowiązkowej pracy — idziemy za Baranym Głosem jak stado owiec.

— Nie jest naszą winą i wadą dnia dzisiejszego, ale przyzwyczajeniem, które przez szereg lat nadymało nas i rozdymało, żeśmy przyzwyczaili się bezkrytycznie przyjmować za nieomylną prawdę, co nam podawano i w co wierzyć kazano. W tym bezkrytycznym zapale otwieraliśmy nasze serca szeroko i ducha naszego podnosili wysoko, prześcigając się w wymyślaniu nowych haseł nowych dróg i nowych celów, których nasza fizyczna i materialna energia opłacać nie mogła. Cieszyliśmy się, z naszego papierowego zwycięstwa, które w różnych sprawozdaniach zasypywało nas ogromem i ilością konferencji, kursów zjazdów, kongresów i sekcji.

Zdawało nam się, że jesteśmy wybrana kasta. A gdyśmy przejrzieli, zobaczyliśmy ostry nóż na naszym gardle.

Różne hjeny i szakale zasypały nas radami i receptami, które mają poprawić tragiczny nasz los. Wywabiają nas baraním głosem na manowca, by tem łatwiej zniszczyć.

Najwyższy czas, byśmy przełożyli zwrotnice i z ślepego toru wyprowadzili naszą organizację na wolną przestrzeń... otrząśmy się z marazmu i nepotyzmu, i t. d.

Artykuł ten bez echa nie przeszedł — Związek fermentuje gwałtownie przeciw bat-ucie na każdym zjeździe, przy każdej sposobności na terenie całego kraju.

Rzesza Nauczycielska Związkowa otwiera oczy i widzi, ale dopiero poprzez własną bardzo ciężką dołę, poprzez różne redukcje i zaszeregowania, do czego dała się użyć we własnym zaślepieniu i jeszcze niezupełnie zdaje sobie sprawę, dokąd zdąży.

Przejdźmy jednak do dalszych fak-

tów, groźniejszych z innego punktu widzenia.

Wśród czołowych ludzi Związku byli i są bezwyznaniowcy, w pierwszych szeregach członków i sympatyków kroczą wielbiciele nowoczesnych „reformatorów” życia społecznego i rodzinnego (Boy-owce) odbronowiacze (Górka-Jaworska), karierowicze przebojowi (Kopacz), a wszyscy oni z tupetem, pną się po barach szeregu nauczycielstwa do rang, stanowisk, odznaczeń, tytułów, stolków poselskich, senatorskich, radzieckich, zajmują dobrze płatne stanowiska w majątkach Związku, redaktorów licznych czasopism związkowych (we Lwowie niejaką p. J. Bialicką, redaktor „Przeglądu Nauczycielskiego”), wyciągają łapczywie dłonie po marki prezencyjne w Radach Nadzorczych... Są mienasyceni.

Nic też dziwnego, że dół zaczyna także piąć się wyżej, ale przez prześciganie się w rzucaniu coraz to nowych haseł, w wynajdywaniu nowych celów, co gorsza, — mniej zdolni przez liźnięstwo i donosicielstwo. W tym pędzie ku górze wychodzą poza organizację, wdzierają się w życie prywatne, w rodzinę niejednokrotnie; powalają jednych, by po nich wspiąć się wyżej, by stać się „zaufanym, swoim”, bo to otwiera wrota raj.

W społeczeństwie młodem, jak nasze, to są momenty zabójcze — momenty wszechznającego się rozkładu od podstaw. Wszakże nauczyciel poza miastem, w którym jest niewidoczny w masie ludności, we wsi, miasteczku, zwraca na siebie uwagę i ma być wzorem cnót obywatelskich. Jeżeli jednak pójdzie on w ślad za swymi „czołowymi”, to dokąd dojdą ci, którzy go naśladują — gdzie się wszyscy znajdziemy?

## TYGODNIOWY PRZEGLĄD AUDYCJI RADJOWYCH

# Ewolucja „Teatru Wyobraźni”

Od paru lat obserwujemy narodziny i stopniowy rozwój nowego rodzaju sztuki. Powstaje i kształtuje się nieznanym sposobem swoistego wyrażania własnego ujęcia rzeczywistości życia, względnie wzbudzania tych doznań, które nie mieszczą się w toku naszych szarych, codziennych przeżyć. Tym świeżym, pobudzającym czynnikiem, tym nowym rodzajem sztuki jest — Teatr Wyobraźni.

W samym słowie „teatr” mieści się jakieś pojęcie stare, wiekowe. Lecz drobny dodatek „wyobraźni” do gruntu przestawia je i niemal rewolucjonizuje, dając w tej kombinacji coś tak odmiennego, że w swym efekcie jest to rzecz zupełnie nowa i nowoczesna, związana ściśle ze stanem rozwojowym naszej kultury.

„Teatr wyobraźni” w obecnej formie nie byłby do pomyślenia jakich kilkaset lat temu. nietylko ze względu na istote

wynalazku natury technicznej (co jest samo przez się zrozumiałe), ale nie mógłby się on rozwinąć głównie z powodu braku u owoczesnych umysłów tych cech intelektualnych, które są potrzebne — u słuchającego — do wywołania z samych jeno dźwięków, że się tak wyrażę — ślepych dźwięków — tej olbrzymiej wprost skali doznań, o jakiej teatr wizualny, ba, nawet kinematograf, marzyć nie może

Teatr radiowy wciąż jest jeszcze jakby w stanie wrzenia. I dopiero zaczyna się powoli krystalizować, ukazując nam swe oblicze zmieniające się z roku na rok, z miesiąca na miesiąc, prawie z tygodnia na tydzień. Gdy stajemy przed czymś nowym, niespodzianym, wydaje się nam, że chyba już nic lepszego nie usłyszymy, a tymczasem... znów — za pewien czas — spotyka nas jakaś inna, zaciekawiająca niespodzianka.

Z okazji ogłoszenia konkursu na scenariusz słuchowiskowy mieliśmy doskonałą sposobność do skontrolowania linii rozwoju i twórczości „Teatru Wyobraźni”. Od mało udatnych, nieefektywnych „kawałków” do świetnych — radiofonicznie i kompozycyjnie — słuchowisk, sugerujących słuchacza swą ekspresją i wyrazistością. Słyszeliśmy wprawdzie tylko fragmenty i to — przyznać trzeba — wybrane wybitnie tendencyjnie, jednak w zupełności pozwoliły one na zorientowanie się i na ocenienie rzetelnej pracy twórców i kierowników Teatru.

Sam konkurs zapowiada się bardzo ciekawie, obiecując nam wprowadzenie nowych, nieznanych w tej dziedzinie autorów. Jest to świetne pole do popisu, a raczej „wypisu” dla wszelkich domorostych „znanych” — ale tylko w gronie najbliższych — literatów, mających światoburcze ambicje. Żadna inna dziedzina teatrosztuki nie pozwala na tak swobodne, tak niekrepujące puszczenie wódzów fantazji, jak wyłącznie i jedynie radio mogące realizować najdziksze, najśmielsze pomysły i marzenia, z nakładem bardzo ograniczonych środków i pomocy.

ków i pomocy.

A więc próbujcie...

Ciekawe, zatraćające o nutę tragizmu słuchowisko p. t. „Święto kwitnienia wiśni” wg. Klabunda, to rzecz o kraju, który „z poświęcenia wyrósł, poświęceniem krzepi się od wieków”. — o Japonii i jej dzieciach, ofiarujących się z całą świadomością i radością dla ojczyzny. I chyba ten silny, żywiołowy patriotyzm, jakim jest nasiąknięty utwór Klabunda, zakwalifikował go do radiofonizowania, — niestety, nie nadzwyczajnego. Długie monologi brzmią nieprzekonywująco, a co gorsze, nudnie. Gra artystów dobra.

Z pośród audycji dla dzieci wspomnę o dwóch: pierwsza to „wesoła audycja dla dzieci” p. t. „Kaktus, kajak i kompanja”, pełna humoru, życia i fantazji, nadawana ze Lwowa. Druga, to — słuchowisko p. t. „Kiedy statek odjeżdża”, p/g. Szpyrkówny, dobre, choć... z odjazdem statku mające bardzo mało wspólnego; słuchowisko to nadawała Warszawa.

# Polska ekspedycja naukowa na Spitsbergu

Między Grenlandją, a ziemią Franciszka Józefa, daleko za Kołem Polarnym z fal morza Północnego wynurza się wyspa o wysokich szczytach barwy szarej i ceglastej, pokrytych kamienistymi złożami i błękitną bielą lodów.

Na nagich wysepkach sterczących pośród błado niebieskich wód zatok wrzynających się w głąb wyspy, siadają stada ptactwa. Wysoko, na tle jasnego nieba widać przelatujące gęsi i dzikie kaczkę. Nadbrzeżny pas ziemi ożywia jaskrawa zieleń mchów, w głębi łąd dzikość i niedostępność krajobrazu pogłębiają szczeliny, ukazujące niespodzianie groźne czeluście śmiałym badaczom. Czasem z lodowatej płaszczyny odrywa się biała, puszysta masa — to niedźwiedź, jedyny mieszkaniec Spitzbergu.

Nad zatoką dwa samotne drewniane krzyże smutnie świadczą o tem, że byli tu niegdyś ludzie. W roku 1898 zawitali nad nią Szwedzi, badań naukowych jednak nie prowadzili. W latach 1917 i 1920 norweska ekspedycja naukowa dokonała na wyspie szeregu zdjęć stereogrammetrycznych, narysowała mapy pasa nadbrzeżnego. W roku 1927 pracowali na Spitzbergu Niemcy, olbrzymia jednak część południowego Spitzbergu nie była jeszcze wcale badana. Tam właśnie, na miejsca zaznaczone na mapach białą plamą niewiedzy, wyjechała 10 bm. polska ekspedycja naukowa, złożona z siedmiu ludzi.

Kierownikiem ekspedycji jest inż. Stefan Bernadzikiewicz, prezes Koła Wysokogórskiego przy P. T. T., znany alpinista, który ostatnio był członkiem polskiej ekspedycji polarnej na wyspie Niedźwiedziej i do którego wiele serdecznych myśli radiostłuchaczy płynęło na falach eteru. St. Siedlecki postara się również na Spitzbergu o zbiory zoologiczne dla swego ojca, profesora zoologii uniwersytetu krakowskiego. Zdjęć stereogrammetrycznych dokona topograf, kpt. Zawadzki, pomiary triangulacyjne konieczne do robienia map, przeprowadzi major Zagrajski. Geologicznymi i ewentualnie botanicznymi sprawami zajmie się asystent zakładu geologii i paleontologii U. W. dr. S. Z. Różycki. Niewątpliwie ciekawych zdjęć fotograficznych dokona Mogielnicki, a filmowych W. Biernawski, którzy będą również pracować jako radiotelegrafici.

Opuściwszy Gdynię, dotrą do Norwegii, a potem pozostawiwszy za sobą wyspę Niedźwiedzia wjadą statkiem łodowym, żaglowo-motorowym, o po-

jemności 500 tonn, do zatoki Bellsundu. Statek pozostawi ekspedycję nad Van Keulenfiordem i wróci po nią dopiero w połowie września. Siedmiu śmiałków rozbije bazę u podnóża lodowca Penka, nazwanego tak od nazwiska badacza — alpinisty, i odtąd spotykać będą jedynie na bezludnych pustkowiach niedźwiedzie i ptactwo. Najbliżej położona osada znajduje się przy kopalni węgla w Sofjordzie, Longyearbyen, oddzielona od bazy niezbadaną płaszczyną zlodowaciałą i kamienistą, ciągnącą się przez 170 klm.

Jedynym łącznikiem ze światem będzie dla polskich badaczy radio: wzięli oni ze sobą trzy aparaty radiowe, na długie, krótkie fale i do porozumienia wewnętrznego, które pozwolą im na nawiązanie kontaktu z radiostacją telegraficzną w Longyearbyen.

Podczas pobytu ekspedycji na Spitzbergu trwać będzie przez cały czas dzień polarny, który ułatwi jej pracę.

Wrogiem ekspedycji będą mgły, wilgoć powodująca choroby, niezmiernie gwałtowne skoki temperatury, oraz wiatry tak silne, że zdołają nawet obciążoną kamieniami łódź odciągnąć daleko od brzegu, znieść na morze (tak się stało z łodzią ekspedycji norweskiej). Część Spitzbergu, na której będzie przeprowadzać badania polska ekspedycja, jest niedostępna również i dlatego, że opływa ją zimny prąd, gdy tymczasem wokół północnego Spitzbergu przepływa prąd ciepły.

Zlodowaciała i kamienista powierzchnia wyspy uniemożliwia ekspedycji wzięcie ze sobą psów — tak więc jej członkowie całą przestrzeń, na której nie stanęła jeszcze stopa ludzka, będą

musieli przebywać piechotą, w grubo podbitych butach, niosąc na plecach składane namioty, przyrządy naukowe, żywność i ubranie.

Należy zaznaczyć, że swą niebezpieczną pracę wykonywać będą oni dla dobra nauki zupełnie bezinteresownie; nawet potrzebne do wyprawy ubrania

kupili za własne pieniądze. Ci członkowie ekspedycji, którzy pracują, w czasie swego pobytu na Spitzbergu nie będą otrzymywać pensji, gdyż otrzymali urlop bezpłatny. To też towarzyszyć im powinien nie tylko podziw dla ich odwagi, ale i pełnia uznania dla ich bezinteresownego oddania się nauce.

Niech samotność na dalekiej wyspie oświetlona serdeczną myśl płynącą z Polski.

Marja Lechoczky.

## KURJER SPORTOWY

### Meczu Czechosłowacja - Polska nie będzie

Lekkoatletyczne spotkanie między państwami Polska — Czechosłowacja, wyznaczone na dni 1 i 2 września b. r. w Pradze, stoi pod znakiem zapytania.

Czeski Zw. Lekkoatletyczny otrzymał zawiadomienie od Pol. Zw. L. Atl., że wobec trudności zmuszony będzie zrezygnować ze spotkania.

### ZAKOŃCZENIE TENNISOWYCH MISTRZOSTW POLSKI

W poniedziałek po południu, zakończone zostały tenisowe mistrzostwa Polski. W finale gry podwójnej panów para Tłoczyński - Jerzy Stolarow łatwo pokonała parę Tarłowski - Bratek w trzech setach — 7:5, 6:2, 6:1.

### JĘDRZEJOWSKA I TŁOCZYŃSKI JADĄ DO WIMBLEDONU

W dniu 21 bm. z Gdyni na statku „Lech” wyjeżdżają do Wimbledonu na wielki doroczny turniej międzynarodowy w tenisie dwie polskie rakiety: Jędrzejowska i Tłoczyński.

Turniej Wimbledoński gromadzi co roku na swoich kortach najwybitniejszych

tenisistów świata i ogólnie uchodzi za nieoficjalne mistrzostwa świata. Jak donosiliśmy, Jędrzejowska weźmie udział w grze podwójnej pań w parze z hiszpanką Alvarez.

### LEKKOATLECI WILEŃSCY WE LWOWIE

Lekkoatleci wileńscy rozegrają wkrótce dwa ciekawe spotkania, a mianowicie: 27 b. m. Wilno przeciwko Centr. Instytutowi W. F. z Warszawy, 15 lipca: Wilno—Lwów, we Lwowie.

### O PUHAR EUROPY ŚRODKOWEJ

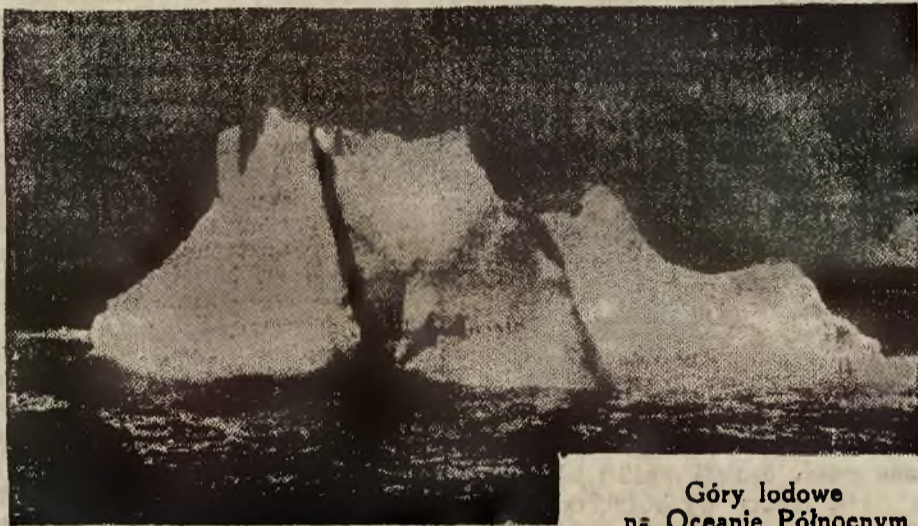
W cyklu rozgrywek piłkarskich o puchar Europy środkowej notujemy dalsze wyniki niedzielne:

w Budapeszcie: Sparta czeska — Hungaria 5:4, Ferencvaros — niemiecki Florisdorf 8:0 (5:0). W Wiedniu: węgierski Ujpesti — Austria 2:1 (2:1), Admira — włoski F. C. Napoli 0:0.

### WALKI O PUHAR DAVISA

Australia prowadzi 2:1 z Francją. W 2-gim dniu meczu tenisowego o puchar Davisa, Francja — Australia w Paryżu, para francuska Boittra - Brugnon przegrała z parą australijską Crawford-Quist 6:3, 6:4, 5:7, 4:6, 6:3. Po drugim dniu prowadzi Australia 2:1.

Czechosłowacja pokonała Włochy. W meczu o puchar Davisa, rozegranym w Rzymie, Czechosłowacja wygrała z Włochami 3:2.



Góry lodowe na Oceanie Północnym

JAN SZELIGA

36

## ZBRODNIARZ I MASKA

CZĘŚĆ II.

### SZARY KŁOSZYK

— O, co ja miałam, co ja miałam! — mówiła dalej płaczliwie pani Stefania — policja w moim domu! Nie żeby ten przodownik policji, Wojcieszak, był niegrzeczny dla mnie. Zna mnie przecież od 4-eh lat, od czasu jak Grzegorz, nieboszczyk mój mąż, kupił tę wille, i zawsze mi się kłania. Ale on sam, powiedział do mnie: No, żeby coś takiego w pani domu, pani Drzewiecka! — Taki prosty policjant a i on się nademną użalił! A najgorsze ze wszystkiego jest to, że teraz, jak Stasia umarła, to cały majątek po Grzegorz do stanie ten szkaradny Paweł Drzewiecki i jego synowie. Nieboszczyk mój mąż, nie chciał za życia Pawła znać, tych jego synków, bo starszy z nich to jakiś idiota, a młodszy uciekł już dawno gdzieś do Brazylii czy do Paryża, a jednak w testamentie na wypadek śmierci Stasi im wszystko zapisał!

Pani Stefania zamilkła na chwilę i, wydała ciężkie westchnienie.

— Ale ja panów trzymam na werandzie! chodźmy do salonu — zaczęła zaraz znowu — i jeżeli pan Tatar...

— Pan Tatar chciałby pewnie obejrzeć pokój zmarłej i... ciało — przerwał jej Chorzelewski.

— Niestety, muszę poczekać z tem do przyjazdu komisarza, który lada chwila powinien tu być — odparł Tatar.

— Tak, ten przodownik Wojcieszak — trzepała szybko pani Stefania — postawił przed drzwiami Stasi policjanta, żeby tam nikt nie wszedł, a sam siedzi w kuchni i zaleca się do mojej kucharki, o, ja wiem to dobrze! choć on jest brzydki, a ona ładniutka!

— Czy dała pani już znać panu Pawłowi Drzewieckiemu o śmierci jego siostrzenicy? — zapytał Tatar.

— Ach nie! pan żało o wszystkim myśli! ale pewnie, że trzeba będzie wysłać mu depezę, choć nikt z rodziny go nie lubi. Mieszka w Warszawie, więc może tu być jutro, a pogrzeb chcę zrobić pojutrze — mówiła pani Stefania.

— O ile prokurator na to się zgodzi — wtrącił Tatar.

— Pana Drzewieckiego zaprosisz Stefciu do siebie? nieprawdaż? — odezwał się swym szeptem Chorzelewski.

— Jego! zanic! przecież Grzegorz go nie znosił! — zawołała pani Stefania.

— Ale widzisz, moje dziecko, zmarła jest jego bliska krewna i doprawdy że nie wypada, skoro pogrzeb ma wyjść z tego domu, aby...

— O, jeżeli ty tak sądzisz, to go zaproszę i także jego syna — zgodziła się szybko pani Stefania.

Chorzelewski uśmiechnął się do niej, a pani Stefania zwróciła się do Tatar:

— Bo jeżeli chodzi o formy sądowe, o to co wypada, a co nie, to ja ślepo wierzę Dziubowi, on jest taki dystygowany!

Tatar wysłuchał tej oceny Chorzelewskiego z pewnym zdziwieniem, sam bowiem uważał narzuczonego pani Stefaniu za człowieka nieco rubasznego, choć posiadającego niewątpliwie oglądę towarzyską. Ale właściwie wszystko, co mówiła pani Stefania, było mniej lub więcej zadziwiające!

— Czy mógłbym tymczasem pomówić z Karolcią? bo ona pierwsza, o ile panią rozumiąłem, weszła do pokoju zmarłej — rzekł Tatar do pani Stefani.

— Ależ naturalnie, może pan pozwoli do biblioteki i tam z nią pomówi, bo tam jest czem pisać, choć zawsze mówiłam Grzegorzowi, że gdzie jest taki piękny dywan, jak u nas w bibliotece, tam nie powinno być atramentu ani papierosów, a conajwyżej fiakon wody kolońskiej!

Tatar z westchnieniem ulgi usiadł w skórzanym fotelu przed biurkiem w bibliotece, w chwili gdy pani Stefania zniknęła za drzwiami. Przypomniało mu się to, co

adca Nurzyński powiedział raz o właścicielce willi Storka: „papie jak 10 srok, ale serce ma dobre”.

4.

Karolcia, pokojowa pani Stefani, była to młoda, tęga dziewczyna, o grubych rysach i zadartym nosie. Wyrząd twarzy miała zalękniony, a oczy czerwone od płaczu.

Wykonała przed Tatem niezgrabny dyg i wzbraiała się stanowczo usiąść na krześle.

Przy pomocy pytań Tatar z łatwością dowiedział się od niej tych faktów, o które mu chodziło.

Zmarła panna Drzewiecka przyjechała w środę, i przedwczoraj wieczorem razem z panią Stefania, która wyjechała po nią na kolej wynajętym autem. Panna Drzewiecka była wesoła i rozmowna. W czwartek, i następnego dnia po przyjeździe, wstała o 8-mej rano, po śniadaniu zrobiła parę bukietów i poustawiała je w pokojach. Popołudniu poszła z panią Stefania na spacer do lasu; wieczorem grała trochę na fortepianie, przez chwilę goniła się przed domem z młodym psakiem, należącym do ogrodniczka, poczem poszła spać, poprosiwszy o gorącą wodę do mycia na godzinie 8-ma rano. I Karolcia przysłała też do niej dziś rano i zapukała, a gdy weszła, zobaczyła zaraz, że się coś stało, bo panna Drzewiecka miała siną, wykrzywioną twarz i leżała całkiem sztywno, nieprzykryta, a kołdra była na ziemi. Wtedy krzyknęła przerażona i poleciała do pani Stefani, która, posłyszawszy o co chodzi, poczęła ze strachu krzyczeć na głos i wzywać policji. Ale jak Karolcia przywołała lokaja Tomasza, uspokoiła się i poszła zobaczyć, czy panna Drzewiecka naprawdę nie żyje, dotknęła nawet palcem jej twarzy, lecz zaraz potem uciekła i strasznie płakała. Karolcia nakryła zmarłą prześcieradłem i potem nie była już w tym pokoju. Nie zauważyła, żeby w ostatnich czasach ktoś obcy kreślił się koło willi; ubiegłej nocy nie słyszała żadnych niezwykłych szmerów czy hałasów. Spała razem z kucharką, na parterze, w pokoju obok kuchni. U pani Stefani służyła od dwóch lat, t. j. nastąpiła do niej już po śmierci jej męża. Z miejsca swego była zadowolona.

C. D.



PIOTR FREUCHEN

# ESKIMOS

Autoryzowany przekład Irenej Łozińskiej

Tak, sprawiedliwie było, że teraz nie siedzieli tam, wysoko, na północy, gdzie mieli tylko mięso i żupę i często musieli rano chodzić do innych domów, by przyżyć ogień, a gdy ogień w wszystkich domach wygasł, musieli nowy robić, chcąc gotować. Orsokidok śmiał się, gdy o tym myślał i wymiwał jedną zapałkę po drugiej. Musiał pokazać sobie samemu, że może ogień zrobić i znowu go zgasić, kiedy tylko ma na to ochotę.

Iva równocześnie gotowała dla siebie; dostała wielką szarą, emaljonowaną filiżankę. Drugą taką filiżankę używała jako garnka również do swojego własnego użytku.

Ale u białych ludzi, na statku, jadła razem z nimi, chociaż jedzenie było gotowane wspólnie dla wszystkich. Duchy białych ludzi nie mogą szkodzić jej płodowi, tylko tu, w domu, trzeba zachować tabu.

„Co tam leży na ziemi?” zapytali chłopcy. Były to dwa kawałki tytoniu, które leżały tam, jako oskarżenie Mali za jego gniew w nocy, jako oskarżenie Ivy za jej nieobecność. Nikt chłopcom nie odpowiedział. Mala naturalnie nie mógł ich podnieść i naturalnie Iva również nie mogła ich podnieść i położyć na ławie, ponieważ rzucił je tam jej pan. To nieco popsuło nastrój i dlatego Mala wyszedł z domu. Kawałki tytoniu leżały dalej i nie były niczyją własnością, a chłopcy spostrzegli, że nie należy dalej pytać.

Mężczyźni stali przed domami i rozmawiali. Już było czuć zbliżającą się wiosnę, niedługo wielorybnice szalupy zostaną spuszczone. Oba statki miały lo-

dzie a gruby kapitan wyznaczył załogę. Wszyscy ehoili jej towarzyszyć. Życie z białymi ludźmi było wspaniałe. Zawsze starano się o jedzenie dla nich i była przyjemnie w drewnianej łodzi, z harpunem w ręku, spotkać olbrzyma morskiego. Nie trzeba było niczego się obawiać, a wieloryby mogły widzieć, że ludzie są silniejsi od nich.

„Człowiek tęskni za mięsem”, powiedział jeden z nich „Od dawna nie miałem kawałka mięsa w ustach. Moje kiszki są wypełnione powietrzem a ciało bardzo lekkie”.

Inni myśleli również, że byłoby najlepiej właśnie teraz zapolować na reny. Jeden z nich powiedział, że gdy na dłuższy czas wyruszy się łodziami na morze, będzie dobrze pozostawić trochę mięsą kobietom i dzieciom, gdyż je również znużył niedługo to jedzenie, które kucharz na statku gotuje. Gdy się zje to jedzenie, jest się zaraz znowu głodnym.

Ludzie stali się tak wytwórni, że otrzymali nowe imiona. Obyw naród ze statku miał tak dziwny język, że trudno mu było wymówić, jak się kto nazywa. I dlatego dali im imiona, które przypominały przyjacielowi w kraju białych ludzi. Ludzie z tego powodu czuli się bliżej tych ludzi, którzy przyrzekli przyjeżdżać do roku, ale pomimo to, tęskniono za mięsem.

Dlatego wszyscy w końcu postanowili wyjść w pole, gdy reny zaczynają ciągnąć na północ. Mala z radością skorzystał z tej okazji. Czyż nie był człowiekiem posiadającym strzelbę, który powinien pokazać swoją zręczność. Teraz będzie miał sposobność otrzymania zadostuuczynienia za wywyższenie się tych, którzy umieli mówić z białymi ludźmi i znać ich lepiej od niego. Było bardzo prawdopodobne, że gdy pójdzie za swoją strzelbą na polowanie, będą musieli prosić go o pomoc.

Najprzód udali się na statki. Kapłani zostali pasy-

kami dla tego planu. Część mięsą ma być im dostarczona, muszą powrócić, gdy zacznie się połów wielorybów. Potem wysłali w pole a renów było dużo.

Niedobra jest starość, przekonał się o tem Umiljak w czasie podróży. Męczyl się, gdy droga prowadziła pod górę, i sąpał, gdy już oddawna siedzieli. Wszyscy śmiali się z niego, i mówili, że zadługo spał przy statkach i że osłabiła go niedodająca się jedzenia. On śmiał się wraz z nimi i następnego dnia, szli wszyscy dalej.

Urządzili nad jeziorem sadzą obozu, w pobliżu dwóch przesmyków, którymi przechodziły reny a wszyscy mieli strzelby i pił — pał. Było dużo renów, dostarczyl je tam, gdzie kapitan rozkazał im składać mięso. Stamtąd miało być zabrane na statki, gdyż śnieg sięgał jeszcze do tego miejsca. Po kilku dniach przysłali biali ludzie saniami. Mala był w górach; gdy powrócił, zastał już tych ludzi w obozie. Postawili namiot i siedzieli w nim dokąd dziwnego przyrzędu do gotowania, który wypalał wodę, ale woda ta miała całkiem inny zapach niż zwykła woda i była nie do picia. Pił herbatę i mówił Mali uprzejmości, których jednak nie rozumiał, żaniam Arola ich nie przetłumaczył. Już dawiedzieli się bowiem, że to on ubił więcej niż połowę renów. I Mala był dumny, iż miał sposobność pokazać, że całkiem słusznie dali mu strzelbę.

Oba kapłani przysłali również, ale szli obok sani. Tamci naładowali teraz na nie tyle renów, wiele tylko można było, zaprzegli się i pociagneli. Dziwni ludzie, chcą mieć mięso, którego sami nie zdobyli! Ważniejsza dla nich jest rzecz jaką zwierzęta, niż je zabijać. Ach, jakie przykre wrażenie wywarli na nim ci ludzie, gdy ujrzeli ich zaprzęgniętych do sani, jak psy, że też ci biali ludzie, którzy potrafią zdobyć wszystko na świecie, nie wstydzą się zaprzęgać siebie samych.

C. d. n.

## TANIE I TRWAŁE

**Męskie półbuty z szarego płótna kombinowane z lakierem. — 10.-**

**Perferowane półbuty z boksowej skóry w kolorze brązowym. — 14.-**

**SKARPEK I MĘSKIE**  
w każdej cenie zł. 0,90, zł. 1,20, zł. 1,50, zł. 2.—

**REPARUJEMY KAŻDE OBUWIE!**  
Dajemy pierwszorzędny materiał i ręczymy za każdą naprawioną parą.

# Rata

**Tel. 51-89.**  
Lwów, ul. Zybkijowska 2 I p. drzwi 2. Przepisywanie na maszynie. Strona 20 gr. Kopje 5 gr. również w języku niemieckim i franc.

**Szyby**  
okienne poleca najtaniej Finkelstein, Kraków, Kryża 3, telefon 129.03. 30000

**Motocykle**  
belgijskie Gillet, szczyt techniki, wytrzymałość. Pierwsza nagroda, Zjazd Gwiazdysty Pruszków, 1450 złotych — warunki dogodne. Przyczepki lekkie aluminiowe, luksusowe, idealnie rasowane, od 770. „Motoservice”. Warszawa. Pocha 12. Katalogi. 30010

**Torebki**  
damskie, najnowsze wzory, teki, portfele, pugilaresy najtaniej: Stanisław Rab, Kraków, Sławkowska 4. 30016

**Abażury**  
artystyczne. Lamy nowoczesne, Raty. Wytwórnia, Kraków, Sławkowska 30. 30014

**Kupuję**  
każdą ilość raków. Restauracja Hawekka, Kraków. 30004

**Kupię**  
za gotówkę w Wieliczce lub Prokocimiu, domek murowany, cztery ubikacje, z ogrodkiem. Zawiadomienia listownie. Bieżaków 16, Walerja. 30005

**Poszukuję**  
aplikanta z kapitałem 10.000 zł. do wspólnego prowadzenia dobrze prosperującego przedsiębiorstwa. Zabezpieczenie hipoteczne. Zgłoszenia pisemne Kurjer Powiatowy, Kraków, Rynek 8 I p. pod „mięsisty” dochód 2.000 zł. 3001

**Bryczkę**  
stan dobry, kupię. Chowaniec 1943 Kraków, Mydnicza 5. 30008

**Handlowiec**  
z kapitałem 1.000 zł. niech się zgłosi całym zrealizowaniem nowego wynalazku Dima-nego dotąd w Europie a dalej 800% zysku. Listowna zgłoszenia Kurjer Powiatowy w Krakowie, Główny Rynek 6 I p. pod „niebywała okazja”. 30001

**Pożyczę**  
temu, kto mi da pościel na skromnym wynagrodzeniem. Miejscowość obojetna. Laeska-we zgłoszenia listowna do Kurjera Powiatowego w Krakowie, Rynek 6 I p. pod „Energetyczny”. 30002

**Dwie**  
formy komplety do wyrobów rur betonowych średnicy 50 i 30 cm. Okazyjnie do sprzedania. Zgłoszenia: Przepiórka, Berek, poczta Rzeszowa. 30009

**Parcele**  
budowlane pod Salwąworem do sprzedania. Wiadomość: S. Łojek, Kraków, Szpitalna 34. 30019

**Zakopane**  
Sprzedam sklep kolonijalny, mieszkanie, urządzenie, towar za 800. Wiadomość skrytka 17. 30020

**Lokal**  
handlowy, 6 czyszernych pokoi na I piętrze. Kraków, Rynek gł. zaraz do wynajęcia — także częściowo. Wiadomość Kraków, Staniarska 27. parter, m. 1. od 3-4. 30021

**Sklep**  
z towarem, mieszkanie, do brze prosperującej. 2.600 zł. Kraków, Zwierzyniecka 5. Polonia. 30011

**Parcele budowlane**  
w Mikułowicach — pod Bielskimi na raty, sprzedają: — Bank Ludowy w Białej, ul. 11 Listopada 22, tel. 18-80. Grunt ogrodowy — powstrze górskie, piękna okolica. 30017

**Okazyjnie**  
sprzedam 3, 4, 5-ubikacyjne domy w Borcu Faleńskim. — Grzywa Andrzej, Borek Faleński (Zabórze) 272, Kraków. 30008

**Fortepian**  
krótki, zagraniczny, doskonały, za gotówkę, bardzo okazjnie sprzedam Kraków, Florjaska 45, m. 4. 30015

**Róbcie**  
wina w domu. Drożdże i broszury paleza Wauang. Kraków, Jana 5. 30012

**Parcele**  
willowa, najpiękniejsza poloniamie Krakowa sprzedają. Kraków, Królowej Jadwigi 14B. 30013

**Fortepian**  
czarny, krótki — prima, okazjnie do sprzedania. Kraków, Czysta 21, m. 13, godz. 3-4. 30018

**3 pokoi**  
komfort, Kraków, Rynek Gł. 20 II p. front od 1 lipca 1934. Wiadomość dozorca, Bracka 2. 30022

**Sródmiście**  
8 pokoi słonecznych z ogrodem od 1 lipca do wynajęcia. Wiadomość u dozorcy, ulica Smoleńska 19, Kraków. 30023

**Potrzebny pokój**  
duży, słoneczny, z utrzymaniem, bez mebli, dla poważniejszej uprawy, od 1 lipca. Zgłoszenia pisemnie: Gawronska, Kraków, Mikołaja 32/23. 30024

**4 pokojowe**  
mieszkanie komfort, II piętrowe, wesołe. **POKÓJ z balkonem, duży, II p. POKÓJ umeblovany lub bez, I p. od 15 czerwca** Kraków, Michałowickiego 14, dozorca wskaże. 30026

**OGŁOSZENIA W „KURJERZE” SA SKUTECZNE I TANIE!**

**CENNIK OGŁOSZEN:**

<b>Klasyfikacja w tekście:</b>	<b>Różne reklamy:</b>	<b>Ogłoszenia drobne:</b>	<b>UWAGI:</b>
Na 1-szej stronie . . . . . zł. 1.50	Komunikaty i artykuły reklamowe . . . . . zł. 1.—	Ogłoszenia za tekstem na mm. . . . . zł. 0.30	Omyłki, które zasadniczo nie zmieniają treści ogłoszenia, nie spowodują do żądania zwrotu gotówki ani też nie obowiązują Administrację do bezpłatnego powtórzenia anonsu. Komunikatów bezpłatnych nie umieszczają się. Zniżki nie udzielają się. Reklamacje miejscowe uwzględnia się do dni 3-oh, zamiejscowe, do dni 8-mi od daty ukazania się ogłoszenia. Za egzemplarz dowodowe liczy się 25 gr. Ogłoszenia do numeru bież. przyjmują się do godz. 16-aj
Cała 1-sza strona . . . . . 1.200—	Na stronie kronikarskiej . . . . . 0.80	Na ost. stronie i wśród drob. (6 lam.) . . . . . 0.30	
Na 2-giej i 3-jej stronie . . . . . 0.80	W dodatku literacko-naukowym . . . . . 1.—	Ogłoszenia drobne na słowo . . . . . 0.10	
Cała 2-ga lub 3-cia strona . . . . . 800—	Nekrologi do 300 mm. . . . . 0.50	Matrymonjalne . . . . . 0.20	
Na dalszych stronach tekstu . . . . . 0.70	„ 300 . . . . . 0.80	Dla poszukujących pracy na słowo . . . . . 0.05	
Cała strona . . . . . 600—	„ powyżej 300 mm. . . . . 1.—	Drobne ogłosz. przyjmuje się tylko za gotówkę.	

Podstawą obliczenia jest 1 mm w 1 łamie. Podwyżka cen ogłoszeń może nastąpić w każdym czasie i obowiązuje także te ogłoszenia, które zostały zamówione poprzednio, a nie były zgóry zapłacone. — Za zastępowanie miejsca dolicza się 25 proc. — Za układ tabelaryczny dolicza się 50 proc. Ogłoszenia w numerach świątecznych i niedzielnych (z datą poniedziałkową) kosztują o 20% drożej.